

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
1 καὶ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1946

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
"Ετος ΙΒ' Ἀρ. φύλ. 8-9 (102-103)

Περιεχόμενα :

- 1) Σχόλια: (Τὰ παράπονα τῶν Ὑ)των—Κομπίνες ἢ ἐξυγιάνσεις;—Ὁρραὶ ἀκρόασεως τοῦ κ. Διοικητοῦ—Ἀτυχῆς ἀνακοίνωσις—Τὰ τέκνα τῶν Συναδέλφων—Ἀντισυλλογικοὶ προσανατολισμοὶ—Τινὰ τῶν αἰτημάτων μας) σελ. 131
- 2) Ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Νέου Ὁργανισμοῦ » 136
- 3) Τὸ ζήτημα τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γεν. Συμβούλιον καὶ ὁ μεταπολεμικὸς ρόλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς » 142
- 4) Νεκρολογία » 145
- 5) Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμὸς » 150
- 6) Ἀνακοινώσεις πρὸς τὸ Προσωπικόν » 151
- 7) Βιβλία καὶ μελέται Συναδέλφων » 152

Φλέγοντα ζητήματα

Ἐθελουσία ἔξοδος

Τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου εἰς ὑπόμνημά της πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς, δημοσιεύθην πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 76)27)9)45 ἐγκυκλίου τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6—7 τῆς 1—15)9)45 Δελτίου τῆς «Τραπεζιτικῆς» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀποσυμφορῆσις τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς» ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις της ἐπὶ τοῦ σοβαροτάτου τούτου ζητήματος.

Εὐδύς ὡς ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἐπληροφόρη-

θη ὅτι ἡ Διοίκησις κατέληξεν εἰς ὀριστικὰ σχεδὸν συμπεράσματα προέβη εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφασισθέντων μὲ μόνον ἀποτέλεσμα νὰ προστεθῶσι τὴν τελευταίαν στιγμὴν πέντε ἐπὶ πλέον πλασματικὰ ἔτη πρὸς βελτίωσιν τῆς συντάξεως τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσουν.

Ὅταν ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ 76)27)9)45 Ἐγκύκλιος τῆς Τραπεζῆς ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ

προέβη εις τήν έκπόνησιν νέου ύπομνήματος πρὸς τήν Διοίκησιν καί πρὶν ἢ λάβῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἐπ' αὐτοῦ ἔκρινεν ἐπιβεβλημένον νὰ συγκαλέσῃ δι' ἀνακοινώσεως τῆς τοῦς ἐνδιαφερομένους ὡς καὶ τοῦς λοιποῦς κ. κ. Συναδέλφους εἰς σύσκεψιν ἐν τῇ Λέσχῃ πρὸς ἀνταλλαγὴν σκέψεων καὶ συνέστησεν ἀμέσως Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Ἡλ. Κεχαγιά, Κων. Μάνου, Λουκά Οἰκονομοπούλου, Σπυρ. Σημαντώνη, Νικ. Καραρά, Βασ. Γιάννουσπουλου, Σταύρου Ἡλιοπούλου, Ἡλ. Χατζηανδρέου, Δημ. Καστόρη, Δημ. Σοκοπούλου, Στυλ. Δημήτριάδου, Α. Κανέτσιου, Α. Δελακόβια, Πέτρου Μπινιάρη καὶ τῶν γυναικῶν Συναδέλφων Ἀριάνης Παπαδάκη, Ξανθῆς Ἀνερράφη—Βαλερίου, Νότας Τζωρτζοπούλου καὶ Εὐδ. Τριανταφύλλου, ἵνα ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὑποβάλῃ τὰς ἀπόψεις τῆς ἐγγράφως εἰς τὸν Σύλλογον.

Εἰς τήν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν ἐνεχειρίσθη τὸ σχέδιον ὑπομνήματος τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς ἵνα ἐνισχυθῇ αὐτὴ εἰς τὸ ἔργον τῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξητήθη ἀπὸ τήν Διοίκησιν παράτασις ἥτις καὶ ἐδόθη μέχρι 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Ἐν συνεχείᾳ λόγῳ τοῦ ἐκδοθέντος Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 683 «περὶ ρυθμίσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν» ἡ ὡς ἄνω συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ παρεκάλεσεν ὅπως ζητηθῇ ἀπὸ τήν Διοίκησιν νέα παράτασις ὑποβολῆς αἰτήσεων ἐδελουσίας ἐξόδου μέχρι 31 Μαρτίου ἐ. ἔ. τοῦδ' ὅπερ καὶ ἐπέτυχεν ἀπὸ τήν Διοίκησιν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου.

Πρὸ ἡμερῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνεχειρίσεν εἰς τὸν Σύλλογον τήν μελέτην τῆς ἔχουσας οὕτω:

«Κεφ. Α'. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπαλλήλων ἐνδιαφερομένων διὰ τήν συμφώνας πρὸς τήν ὑπ' ἀριθ. 7627—9—1945 Ἐγκύκλιον Διοικήσεως καθοριζομένην ἐδελουσίαν ἔξοδον κατέληξε μετὰ μελέτην τοῦ ὄλου ζητήματος εἰς τὰς κατωτέρω διατυπωμένας ἀπόψεις, αἱ ὅποια ὑποβαλλόμεναι εἰς τήν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς δύνανται νὰ ἀποτελέσουν τὸ περιεχόμενον νέας ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Συμβουλίου. Οὕτω θάσει τῶν ἀπόψεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἀπόφασις θὰ ἔπρεπε νὰ τροποποιηθῇ, συμπληρωθῇ καὶ διασαφηνισθῇ ὡς κάτωθι:

1.—α) Ἀποφασίζεται ὅπως εἰς τοὺς κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἀποκτήσαντας δικαίωμα συντάξεως, παραιτούμενους τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1946 καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀποκτώντας δικαίωμα συντάξεως ἄρνας ἢ δῆ-

λεις ὑπαλλήλους πάντων τῶν κλάδων καὶ κλητήρας, καταβάλληται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐκάστοτε μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων τοῦ βαθμοῦ, ὃν φέρουσιν οἱ παραιτούμενοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραιτήσεως καὶ τῆς καθυρισμένης ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεως μηνιαίας συντάξεως, ἣν δὲ καταβάλληται τοῦτο πρὸς αὐτοὺς, μέχρι τῆς καταλήψεως τούτων ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου τῶν.

β) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὡς ἀποδοχαὶ νοοῦνται ὁ μισθὸς, τὰ ἐπιδόματα ἔορτῶν ἢ πρώτης τοῦ ἔτους, τὰ ἐπιδόματα ἀκριβείας τῆς ζωῆς, τὰ ἐπιδόματα ἐνοικίου ἢ πόλεως, τὰ ἔκτακτα βοηθήματα παντὸς εἶδους, πλήρης συμμετοχὴ εἰς τυχὸν διανομὰς εἰδῶν διατροφῆς εἴτε αὐτοῦσιών εἴτε ὑπὸ μορφήν οὐσαιῶν, πᾶσα οἰκονομικὴ διευκόλυνσις εἰς χρήματα ἢ εἰς εἶδος ἢ εἰς ἐγγύθειν δι' ἐπένδυσιν ἢ ὑπόδησιν, πᾶσα οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ὑπὸ μορφήν ὑπερωριῶν, ἐπ' ὅσον αὐταί, ἐννοεῖται, δὲν εἶναι πραγματικαὶ ἀλλ' ἀπλῶς πλασματικαί, ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐν γένει πᾶσα οἰκονομικὴ παροχὴ, μὴ ὀυνημένη νὰ προβλεφθῇ ἀπὸ τοῦδε, τῆς ὁποίας τυχὸν ἤθελον τύχη οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς, ἐξαιρέσει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τῶν ἐπιδομάτων θέσεως καὶ τῶν ἐξόδων κινήσεως. Οἱ οὕτως ἐξερχόμενοι ὑπάλληλοι θὰ δικαιούνται προσέτι τῶν τυχόν χορηγηθησομένων εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους ποσοστῶν ὡς καὶ δαδειῶν πώσης φύσεως, πιστώσεων οἰσασθῆποτε μορφῆς ἢ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἢ παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ τῆς ἐγγύθει τῆς Τραπεζῆς, ἐπ' ὅσον ὁ ὑπολειπόμενος χρόνος ἀπὸ τῆς στιγμής τῆς χορηγήσεως τοῦ δανείου ἢ τῆς πιστώσεως μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν λήγει ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τραπεζῆς πρὸς καταβολὴν τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. α' διαφορᾶς, κρίνεται ἰκανὸς διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου ἢ τῆς πιστώσεως διὰ τῶν κανονισμῶν κρατήσεων ἢ καὶ δι' ἀναλόγου προσαρμογῆς αὐτῶν πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὑπολειπόμενον χρόνον πρὸς πλήρη ἐξόφλησιν.

γ) Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξερχόμενοι ὑπάλληλοι θέλουσι τυχὴ πρὸ τῆς ἐξόδου τῶν προαγωγῆς εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ἢ τῆς τακτικῆς προσαυξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν συμφώνας πρὸς τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Τραπεζῆς ἐπ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου τῶν ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν προσόντα πρὸς προαγωγὴν ἢ προσαύξησιν. Ἐπίσης θέλει χορηγηθῇ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἡ ἀναλογουσα πρὸς τὸ ἐν τῷ κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ ὑπαλλήλου βαθμῷ ἔτη ὑπηρεσίας, συμφώνας τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ Ὄργανισμοῦ, προσαύξεσις τοῦ μισθοῦ.

2. Προκύψουσι τυχόν κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα περιπτώσεις μειώσεως τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων θὰ συνεπαχῶνται τήν κατ' ἴσον πρὸς μείωσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταβλητέας αὐτοῖς διαφορᾶς.

3. Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας (Συνέχεια εἰς τὴν 146 σελίδα)

Σ Χ Ο Λ Ι Α

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΥΠΟΚΟΜΑΤΩΝ

Τὰ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1944 καθυστερούμενα συσσίτια εἰς τὸ Προσωπικὸν πλείστον Ὑμμάτων ἐδόθησαν μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους. Αἱ ἐκάστοτε ἀποφασιζόμεναι παροχαὶ εἰς τοὺς Συναδέλφους τοῦ Κεντρικοῦ εἰς πλείστα τῶν Ὑμμάτων καταβάλλονται, λόγῳ συγκοινωνιακῶν ἀνωμαλιῶν, τόσοσ ἀργὰ ὥστε τὰ εἰς τοὺς εἰς αὐτὰ ὑπηρετοῦντας Συναδέλφους καταβαλλόμενα ἐκάστοτε ποσὰ, λόγῳ τῆς ραγδαίας ὑποτιμῆσεως τοῦ νομίσματος, νὰ θεραπεύουν πολὺ ἐλάχιστον ποσοστὸν τῶν ἀναγκῶν, ἅς διὰ τῶν ἰδίων ποσῶν καλύπτουν οἱ ἐν τῷ Κεντρικῷ Συναδέλφῳ τῶν. Πιστώσεις εἰς τὰ Ὑμματα διὰ προπρομήθειαν εἰδῶν ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ Συναδέλφων εἰς τιμὰς χονδρικής πωλήσεως ἀκατανοήτως δὲν ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως. Εὐχέρειαι διὰ τοὺς ἐργένηδες τῶν Ὑμμάτων ἀπὸ ἀπόψεως ἐστιάσεως —τοῦλάχιστον εἰς τὰ πλείστα τῶν μεγάλων Ὑμμάτων—δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν, ἀφοῦ καὶ ὅπου ὑπάρχουν λέσσαι, ὡς ἐν Θεσσαλονίκῃ, οὐδεμία δίδεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἐπιχορήγησις καὶ ἐνδάρρυνσις δημιουργίας τοιοῦτων καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν. Εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῶν συλλογικῶν μας ἀρχῶν οἱ Συναδέλφῳ τῶν Ὑμμάτων δὲν μετέχουν. Ἐπιχορήγησις διὰ τὴν ἰδρῶσιν Σχολῶν ξένων γλωσσῶν μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως. Τὰς δυσμενεῖς ταύτας ὡς καὶ πλείστας ἄλλας παρομοίας προϋποθέσεις εἰς ἄλλοσ τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑμμά-

των εἶναι καιρὸς νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἀποφασιστικῶς καὶ νὰ τὰς ἐξουδετερώσωμεν καὶ δὰ πρέπη νὰ ληφθῶσι ριζικὰ μέτρα ὥστε νὰ ἐπέλθῃ πλήρης ἐξομίωσις μεταξὺ ὄλων ἐν γένει τῶν Συναδέλφων ἀπὸ ἀπόψεως δικαιωμάτων καὶ διευκολυντικῶν μέτρων καὶ μάλιστα διὰ τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑμμάτων νὰ λαμβάνωνται ἐπιενοϊκώτερα καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐστράφη ἡ σημερινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου χωρὶς—λόγῳ τοῦ ὀλιγοχρονίου διαστήματος τῆς θητείας τῆς— νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ χωρὶς οἱ Συναδέλφῳ τῶν Ὑμμάτων νὰ αἰσθανθῶσιν εἰσέτι, οὔτε κατ' ἐλάχιστον σχεδόν, τὰ ἀγαθὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς, καὶ μόνον εἰς ἓν ἀνεκαθεν προηγούντο προνομιακῶς οὔτοι ἐναντι τῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συναδέλφων τῶν καὶ τοῦτο εἶναι ἡ λόγῳ ἀνεπαρκοῦς ἐπανδρώσεως τῶν Ὑμμάτων περισσότερη δουλιὰ καὶ τὰ ξενύκτια στὸ Γραφεῖον.

Κομπίνες ἡ ἐξυγιάνσεις:

Τὸ πόσον ὁ Σύλλογος ἔχει δικαίον ὑποστηρίζων τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὰς Ὑπηρεσιακὰς Ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς δι' ἐκπροσώπων του ἀποδεικνύεται διὰ μίαν ἀκόμη—πολλοστήν—φορὰν ἀπὸ τὰς προχθεσινὰς ἀποφάσεις εἰς ἅς κατέληξε τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, τὰ μέλη τοῦ ὁποῖου, κατὰ τὴν μεγίστην αὐτοῦ πλειοψηφίαν, ὄντα ἀκατατόπιστα διὰ πρόσωπα καὶ πράγματα, ἔλαβον ἀποφάσεις, αἵτινες ἔχουν τεράστιον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς. Πράγματι ἐάν ἐξεπροσωπεῖτο εἰς τὸ Γεν. Συμβούλιον ὁ Σύλλογος—ὅστις καὶ ἐν προκειμένῳ ἐκρατήθη ἐπιμελῶς εἰς ἀπόστασιν—δὲν δὰ ἐγίνοντο ἐσπευσμένως ὅσα ἐγίναν καὶ τὰ

όποια είναι τό ὀλιγωτερον ἀψυχολόγητα. Διότι πράγματι κομπίνες ἔγιναν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀγαθῶν Συμβούλων, οἱ ὅποιοι ἴσως, ἢ μᾶλλον ἀσφαλῶς, ἠγνούντας ἀπόψεις τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς. Ἄλλ' ὁ κ. Διοικητής, ὅστις πολὺ καλῶς ἐγνώριζε τί ἔχει ἀπό πολλοῦ ζητήσῃ τό προσωπικόν διατί εἰσηγήθη ὅσα εἰσηγήθη; Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πνέει ἀνεμος ἐξυγιάνσεως καὶ ὄχι καλύψεως τῶν ὑπευθύνσεων, οὔτε «βολέματος» τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου. Καὶ ἡ ἐξυγιάνσις δὲ ἐπέλθη λίαν συντόμως διότι τὴν θέλει τό Προσωπικόν, τό μόνον δυστυχῶς ἐνδιαφερόμενον διὰ τό Ἴδρυμα, ἢ δέ πολιτικὴ καὶ τὰ ρουσφέτια δὲ λείψουν γιὰ πάντα. Ἡ ἐπέμβασις τὴν τελευταίαν στιγμήν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ἴσως ἐπρόλαβε χειρότερα. Ἐσπευσμένη ἢ ἐνέργειά του καὶ ἀμελέτητος ἢ πρωτοβουλία του αὐτή. Διότι ἔπρεπε νὰ ἀφήσῃ νὰ συσσωρευθοῦν καὶ ἄλλα διὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ μιά καὶ καλὴ ἢ κατάστασις. Ὅσοι νομίζουν ὅτι δέν περιέρχονται εἰς γνῶσιν μας τὰ ὅποια καὶ ὅτι δέν εἶναι γνωστοὶ οἱ λόγοι ἀντιδράσεως κατὰ ὠρισμένων ἐξυγιαντικῶν μέτρων πλανῶνται. Ἴδωμεν ποῖος δὲ κλαύση περισσότερον καὶ ἐνωρίτερον.

ἽΩραι ἀκροάσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ

Ἐκ τοῦ Γραφείου κ. Διοικητοῦ ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἀπό 7 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀνακοίνωσις μετ' ἐπικεφαλίδᾳ «ἽΩραι ἀκροάσεως κ. Διοικητοῦ» ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταξὺ ἄλλων καθορίζεται—ὡς δῶρον φαίνεται τοῦ νέου ἔτους—ὅτι αἱ ἐν τῇ Τραπεζῇ Ὁργανώσεις τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς δὲ συνεννοῦνται μετ' τὸν Διευθυντὴν τῆς Α' Διευθύνσεως, ἢ μετ' τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ.

Ὁ κ. Διοικητής δέν εἶναι καὶ πολὺ νέος ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ συνεπῶς ἔχει ἀποκτήσῃ ἀρκετὴν ὑπηρεσιακὴν πείραν καὶ ἀκόμη

περισσότεραν πείραν ἀπέκτησεν εἰς τὰ συλλογικὰ ζητήματα, ἀφ' ὅτου τοῦλάχιστον ἐξελέγη ἡ σημερινὴ Διοικ. Ἐπιτροπὴ, ἢ ὁποία οὐδέποτε παρέλειψε νὰ τοῦ μεταφέρει μεταξὺ ἄλλων καὶ δὲα τὰ σημεῖα εὐδξίας τοῦ Προσωπικοῦ. Ἐπὶ πλέον διαδέτεται τεραστίαν πολιτικὴν πείραν καὶ μάλιστα τόσην, ὅσην ἴσως ἐλάχιστοι. Καὶ ὅμως ἡ ὡς ἀνω ἀνακοίνωσις εἶδε τό φῶς. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη, ὡς πρὸς τό σημεῖον τοῦ τρόπου ἀκροάσεως τῶν Ὁργανώσεων, δέν εἶναι προϊόν τῆς ἰδικῆς του σκέψεως καὶ πρωτοβουλίας καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι **τελείως ἀπαράδεκτος** ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων, ὅστις καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἐπανειλημμένως ἤλθεν εἰς ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴν μετ' τὸν κ. Διοικητὴν, ἐάν δέ προκύψῃ περίπτωσις ἐμμονῆς εἰς αὐτὴν, τότε τό μέτρον ἀποτελεῖ **πρόκλησιν** καὶ δημιουργεῖται οὕτω πρωτέκουστος καὶ ἀσυνήθης εἰς βάρος τοῦ Σώματος τῶν Ὑπαλλήλων **νέα κατάστασις**, τὴν ὁποίαν εἴμεθο θέσαιοι ὅτι δέν ἔχει λόγον καὶ σκοπὸν νὰ καθιερώσῃ ὁ κ. Διοικητής, ἀνεξαρτήτως τοῦ σοβαροτάτου ζητήματος ὅπερ προκύπτει δι' αὐτῆς καὶ διὰ τό ὅποτον τὰ ὀστά τοῦ ἀειμνήστου Κορυζῆ, ἀσχετῶς τῆς πολὺ μεγάλης ἀυστηρότητός του πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, δὲα τρίζουν ἐξ ὀργῆς. Καὶ τό ζήτημα τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ κ. Διοικητής μεταβιβάζει τὴν ἔναντι τοῦ Συλλόγου ἄσκησιν τῆς πολιτικῆς του καὶ τὴν ἔναντι τοῦ Προσωπικοῦ χάραξιν τῶν κατευθυντηρίων γραμμῶν τῆς Τραπεζῆς εἰς ἔτερα ἐν τῇ Τραπεζῇ ὄργανα, ἀρνούμενος οὕτω αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ ἐμφανιζόμενος ὅτι εἰς γενικώτατα ζητήματα δέχεται εἰσηγήσεις ἀντὶ νὰ διδῇ ἐντολὰς. Διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους εὐνόητους λόγους εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σταματήσωμεν ἔως ἐδῶ ὡς πρὸς τό οὐσιαστικόν μέρος τοῦ ζητήματος. Ὡς πρὸς τὰ αἷτια ἕως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀνακοίνωσεως ὀφείλομεν νὰ ὀμολογήσωμεν ὅτι ὁ ἐν τῇ Τραπεζῇ Σύλλογος ἀπασχολοῦν πράγματι τὴν Διοίκησιν. Εἰς τό σημεῖον τοῦτο δὲ μᾶς ἐπιτραπῆ ἢ ἐῖπωμεν τὰ ἐξῆς: Ἐάν συχνὰ καὶ πολὺωρο εἶναι αἱ ἐπισκέψεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν Συλλόγων εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Μελῶν τῆς Διοικήσεως τοῦτο σημαίνει ὅτι κατὰ πταίει καὶ κατὰ ἀνώμαλον εἶναι εἰς τὴν Τράπεζαν, τό ὅποτον ἀσφαλῶς δέν βαρύνει τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ προσωπικοῦ, οὔτινες μετ' ἀξίεπαινον προβλεπτικότητα καὶ μετ' ἐνοχλητικὴν ἐπιμονὴν προεῖπον καὶ ἔγραψαν εὐτυχῶς τὰ ὅσα λαμβάνουν χώραν μεταγενεστέρως, χωρὶς, παρά τὰ πολλὰ παθήματα, δέν εἰσακούωνται καὶ ἰσ-

μερον ἀκόμη καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ἀποφάσεις ἐγκαιρῶς, πρὸς μεγάλην ζημίαν καὶ τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῆς, τὸσον ἐπὶ τῶν καθαρῶς οἰκονομικῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, ὅσον καὶ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων θεμελιώδους σημασίας διὰ τὴν Τράπεζαν, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν συνεχῶς ἀναβάλλονται, ἄλλα δὲ λύονται κατὰ τὸν ἀτυχέστερον τρόπον. Καὶ ἐρωτῶμεν: εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ λέγωμεν πάντοτε ὅτι τὸ Προσωπικὸν δὲν εἶναι διατεθειμένον νὰ ἀπεμπολήσῃ τὸ μέλλον του καὶ τὴν αὐριανὴν εὐτυχίαν του ἐξ αἰτίας πράξεων καὶ παραλείψεων αἱ ὁποῖαι δὴ τοῦ παρατείνουν τὴν δυστυχίαν; Τὸ εἶπομεν, δὴ τὸ εἶπωμεν καὶ πάλιν—ἀφοῦ εἶναι ἀνάγκη—ἀλλὰ κάποτε, ὑπέκοντες πλεον εἰς τοὺς νόμους τοῦ ἐνοστικτοῦ, δὲν δὴ περιορισθῶμεν ἕως ἐκεῖ.

Ἐτυχῆς ἀνακοίνωσις

Διαφωνούντων τοῦ Προέδρου καὶ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου τῶν Κλητῆρων ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν ἀνακοίνωσις διὰ τῆς ψήφου ἄλλων τινῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καταγγέλλουσα τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων ἢ μάλλον τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ δι' ἔλλειψιν ἀλληλεγγύης ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν αἰτημάτων μας. Πρόκειται περὶ ὀλισθήματος πρώτου μεγέθους, ἀντανακλῶντος δυστυχῶς εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦτοῦ τοῦ Σώματος τῶν συμπαθεστάτων Συναδέλφων ταῦ Βοηθητικοῦ Κλάδου, τὴν μετὰ τῶν νομίμων ἐκπροσώπων τοῦ ὁποίου ἐγκάρδιον συνεργασίαν, ἢ σημερινῇ Διοικ. Ἐπιτροπῇ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων προήγαγε μέχρι σημείου ὧστε ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων νὰ προκαλέσῃ πρὸ μηνὸς ὑπὲρ τῶν Κλητῆρων ὀλόκληρον σοβαρὸν ἐπεισόδιον μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐγκριθῇ ἡ εἰς τοὺς Κλητῆρας καταβολὴ ἀποδοχῶν δύο ἡμέρας ἐνωρίτερον τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐργαζομένων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ σημερινὸς Πρόεδρος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπαλλήλων συνετέλεσεν ὧστε οἱ Σύλλογοι εἰσπρακτόρων καὶ Κλητῆρων νὰ συμμετέχουν **ἰσοτιμῶς** εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακῇ Ἐπιτροπῇ, εἰς δὲ τὰς διεκδικήσεις πρὸς τὴν Διοίκησιν οὐδέποτε διέκρινε—καὶ δὲν ἐπετρέπετο ἄλλωστε—μέλη καὶ μὴ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων. Οἱ προκαλέσαντες τὴν ἀτυχῆ ἀνακοίνωσιν εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὴν προτεραίαν ἀκριβῶς τῆς ἐκδόσεώς της, συνεχάρησαν αὐδορμητῶς καὶ ζωηρότατα τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων διὰ τὴν στάσιν του καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν κοινῶν ζητημάτων μας πρὸς τὴν Διοίκησιν, πρὸς ἣν ἀπὸ κοινοῦ παρευσιάσθησαν. Τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἴ-

διος ὁ κ. Διοικητῆς προσεκάλεσε τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων εἰς τὸ Γραφεῖόν του, χωρὶς ὁ τελευταῖος οὗτος νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων ἐν τῇ Τραπεζῇ Συλλόγων, τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἔλλειψιν ἐκ μέρους τοῦ ἀλληλεγγύης, ἥτις ὑπάρχει καὶ δὴ ὑπάρχει μετὰ τοῦ Σώματος τῶν Κλητῆρων, οὔτε λόγον ἐκδόσεως ἀνακοινώσεως, διότι ἄλλως ἐὰν οὕτως ἡ ἐκπροσώπησις τῶν Κλητῆρων κρίνῃ, ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ Σῶμα τῶν Κλητῆρων ἐκπροσωπεῖται ὄχι ἀπὸ τοὺς ἀξίους καὶ ἱκανοὺς νὰ προαγάγῃ τὰ ζητήματά των, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὀλίγα, τὴν δὲ πρωτάκουστον ἐκτροπὴν διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀνακοινώσεως θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὴν ὑπεγόρευσεν ἐγωῖστικῇ καὶ πεπλανημένῃ ἀντίληψις ὡς καὶ ἀδυναμία ἐκτιμῆσεως τῶν εἰς βάρος τοῦ Σώματος τῶν Κλητῆρων ἐνδεχομένων ἀπιτέρων συνεπειῶν καὶ οὐχί ἕτεραι καθοδηγήσεις. Ὅπως ὁποῖοτε τὴν σημερινῇ τούλαχιστον Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων οὔτε ἐπῆρσεν οὔτε πρόκειται νὰ ἐπηρεάσῃ εἰς τὰς ἐνεργείας της καὶ εἰς τὴν ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῶν συναδελφικῶν αἰσθημάτων της ἔναντι τῶν Κλητῆρων ἢ ἄστοχος ὡς ἄνω ἐνέργεια, τοσοῦτω μάλλον καθόσον πλεῖστοι τῶν Κλητῆρων ἔσπευσαν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν λύπην των καὶ νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι αἱ προσοπάθειαι τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τείνουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν ὄλων ἀδιακρίτως τῶν ἐργαζομένων.

Τὸ ὅτι οἱ Κλητῆρες ἔλαβον ἐσχάτως μόνον τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 20.000, δὴ ἠδύναντο νὰ τὸ ἐπικαλεσθοῦν οἱ πρωτερῆται τῆς ἀνακοινώσεως ὅταν οἱ Συνάδελφοι τοῦ κυρίου Προσωπικοῦ ἐλάμβανον ὑπέρογκα καὶ δυσανάλογα ποσά, τοῦθ' ὅπερ, δυστυχῶς δι' ὄλους μας, δὲν συνέβη, διότι καθωρίσθη, ὡς γνωστόν, ποσὸν ἀπὸ δρχ. 20 χιλιάδων διὰ τὸν Κλητῆρα μέχρι δρχ. 30 χιλιάδων διὰ τὸν Τμηματάρχην καὶ Διευθυντὴν, διὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ τῶν ποσῶν τούτων ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων διεξεδίκησεν ἐγγράφως τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοῦ δρχ. 60.000 καὶ λόγῳ τῆς πενιχρότητος τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν ὄλων μας τὸ ἐζήτησε κατὰ ἐργαζόμενον ἀνεξαρτήτως κλάδου καὶ βαθμοῦ, χωρὶς κανὼν νὰ τὸ γνωρίζουν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Κλητῆρων, οἱ ὁποῖοι ἀπουσιάζοντες ἐκ τῆς Τραπεζῆς, ἔλαβον γνῶσιν τοῦ νέου τούτου ἰσοποσίου δι' ὄλους αἰτήματος μεταγενεστέρως.

Πάντως διὰ τὴν τάξιν καὶ διὰ νὰ λείψουν οἱ κατοχικοὶ ἀφηνιασμοὶ τῶν ἰσοπεδώσεων παρέχεται ἡ δῆλωσις ὅτι ἡ Διοικ. Ἐπιτροπῇ

του Συλλόγου αγωνίζεται διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ὄλων ἐν γένει τῶν ἐργαζομένων καὶ ἐν συνεχείᾳ ταύτης διὰ τὴν ἱεραρχικὴν κλιμάκωσιν τῶν ἀποδοχῶν.

Τὰ τέκνα τῶν Συναδέλφων

Ὁ πρῶην-ἠρώεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ σεβαστὸς Συνάδελφος κ. Παν. Λυκιαρδόπουλος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν «Τραπεζικὴν» διαμαρτύρεται διὰ τὴν μὴ πρόσληψιν ἐνὸς ἐκ τῶν τέκνων τοῦ ἀειμνήστου Μιχ. Μιχαλακάκου, καθ' ἣν στιγμὴν πολλοί, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον καμμίαν σχέσηιν μετὰ τὴν Τράπεζαν, προσελήφθησαν σκανδαλωδῶς ἐπὶ κατοχῆς πρὸς ἱκανοποίησιν ρουσφετιῶν κ.λ.π.

Εἰς τὸν ἀγνόν καὶ ἀλτρούιστήν κ. Λυκιαρδόπουλον χρεωστοῦμεν νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι ὁ Σύλλογος καμμίαν πρόσληψιν ἄνευ διαγωνισμοῦ καὶ χωρὶς πραγματικὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας εἶναι δυνατόν νὰ ἀνέχθῃ πλέον ὀπωσδήποτε.

Ἐάν ὁμῶς ὁ Σύλλογος δὰ ἡδύνατο νὰ δεχθῆ μίαν ἀπόκλισιν καὶ μάλιστα νὰ λάβῃ αὐτὸς τὴν πρωτοβουλίαν, αὕτη δὰ ἔπρεπε νὰ ἀφορᾷ τὴν πρόσληψιν ἐνὸς τῶν τέκνων τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ διακεκριμένου ἀνωτάτου Λειτουργοῦ τῆς Τραπεζῆς ἀειμνήστου Μιχ. Μιχαλακάκου, ὅστις μετὰ πολὺμηνον σωματικὸν βασανιστήριον—ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ—ἀπέθανε πένθης καὶ κατέλιπε τὴν οἰκογένειάν του μὲ πενιχρὰν σύνταξιν καὶ τοῦ ὁποῖου αἱ πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ τοὺς συναδέλφους ὑπηρεσίαι του ὑπῆρξαν ὄντως ἀνεκτίμητοι. Ἦδη ὁ Σύλλογος εἰς πρώτην εὐκαιρίαν δὰ ἐπιδιώξῃ τοῦτο καὶ δι' ἓνα ἀκόμη πρόσδετον ὄρον, ἵνα δεσπῆ, τούτέστιν, ἐν ἠθικῶν θραβεῖον καὶ μίαν καλὴν παράδοσιν χάριν τῶν ἀφιερούντων μετὰ αὐταπάρνησιν τὴν ζωὴν των εἰς τὸ ἴδρυμα, πάντως δὲ μετὰ προηγουμένην ἐξεταστικὴν δοκιμασίαν μεμονωμένην τοῦ μέλλοντος νὰ προσληφθῆ καὶ ἐντῆπροκειμέ-

νη περιπτώσει ἐπληροφορήθημεν εὐχαρίστως ὅτι τὰ παιδιὰ τοῦ Μιχαλακάκου δὲν στεροῦνται τῶν ἀπαιτούμενων πνευματικῶν προσόντων καὶ τῆς ἀναλόγου μορφώσεως, διότι διὰ τὰ ἠθικὰ τοιαῦτα δὲν εἶχομεν ποτὲ καμμίαν ἀπολύτως ἀμφιβολίαν.

Ἀντισυλλογικοὶ προσανατολισμοὶ

Εἰς πολλὰς πόλεις συνιστῶνται ἀπὸ τινος Σύλλογοι Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων, εἰς οὓς ἐγγράφονται Συναδέλφοι τῶν ἐκεῖ Τραπεζῶν. Ἡ πρωτοβουλία αὕτη δὰ ἦτο καὶ ἀξίεπαινος καὶ ἐπιθεβλημένη ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῶν τοιούτων Συλλόγων δὲν δὰ ἦτο συνδικαλιστικὸς ἀλλὰ περιωρίζετο εἰς ἐπιδιώξεις μορφωτικὰς, δημιουργίας Λεσχῶν, Βιβλιοθηκῶν, ὀργανώσεως διαλέξεων, ἐκδρομῶν καὶ ἀντιμετωπίσεως ζητημάτων τοπικοῦ χαρακτῆρος, προσιδιάζοντας καὶ ἐνδιαφέροντος ἀποκλειστικὰ τοὺς Συναδέλφους τῶν Τραπεζῶν. Τοῦτο ὁμῶς δὲν γίνεται. Ὅ,τι γίνεται, ἐάν κρίνωμεν ἀπὸ ὠρισμένας ἐκδηλώσεις τινων ἐξ αὐτῶν, εἶναι αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἐπιδιώξεις καὶ δὴ κατὰ τρόπον ἀποτελοῦντα ἄρνησιν τῶν Κεντρικῶν Διοικήσεων τῶν Συλλόγων καὶ προκαλοῦντα μίαν συνδικαλιστικὴν ἀναρχίαν, τὴν ὁποῖαν ὄχι πλέον οἱ ἐργοδοταὶ μας, ἀλλὰ οἱ χειρότεροι ἐχθροὶ μας δὲν δὰ μᾶς ἤυχοντο. Διότι δὰ καταλήξωμεν οὕτω μίαν ἡμέραν νὰ ἀπεργοῦν φερ' εἰπεῖν τὰ Ὑμματα Πατρῶν τῶν ἐκεῖ Τραπεζῶν μετὰ αἴτημα τὰς ἀποδοχὰς καὶ νὰ μὴ ἀπεργῆ κανέν ἄλλο Κατάστημα καμμιάς Τραπεζῆς εἰς οὐδεμίαν ἄλλην πόλιν. Ἐπίσης δὰ ἔχη ἀπεργίαν ὁ Σύλλογος Βόλου τῶν ἐκεῖ Τραπεζικῶν εἰς ἐνδειξιν ἀλληλεγγύης πρὸς ἀπεργούσαν μίαν Τράπεζαν χωρὶς νὰ ἀπεργῆ κανέν ἄλλο κατάστημα καμμιάς ἐκ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν καὶ τοῦτο διότι οὕτως ἀπεφάσιεν ὁ τοπικὸς ἐκεῖ Σύλλογος.

Καί ἐν συνεχείᾳ τῆς τακτικῆς αὐτῆς δά καταλήξωμεν σιγά, σιγά νά ἔχωμεν τήν μίαν ἡμέραν ἀπεργίαν τῶν Τμηματορχῶν, τήν ἄλλην ἡμέραν ἀπεργίαν τῶν Εἰσπρακτόρων κ.ο.κ.

Ταῦτα δέν εἶναι νοητά καί συνιστάται εἰς τοὺς Συναδέλφους μας τῶν Ὑμμάτων νά ἀποτρέπουν τήν ἴδρυσιν καί νά ἀρνοῦνται τήν ἐγγραφήν εἰς τοιοῦτους Συλλόγους καί ὅσοι εἶναι ἐγγεγραμμένοι νά ζητήσωσι τήν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου καί τὸν ἀποκλειστικὸν περιορισμὸν τοῦ εἰς ἔργα ἐξωσυνδικαλιστικά καί πρὸ παντός μὴ πολιτικά, ἄλλως νά ὑποβάλλωσιν ἀμέσως τήν παραίτησίν των. Τὴν ἄμεσον ἐπίσης παραίτησίν των δά πρέπη νά ὑποβάλωσιν ἀνεξαρτήτως τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, ἐάν ἡ μέχρι τοῦδε πολιτεία καί ἡ πορεία τοῦ ἐκεῖ Συλλόγου παρουσιάσῃ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ πραγματικοῦ σκοποῦ τοῦ καί ἐξυπηρετῆ ἢ τεῖνη νά ἐξυπηρετήσῃ ἄλλους σκοπούς, ἀκόμη δέ καί ἰκανοποιήσιν ἀπλῶς προσωπικῶν φιλοδοξιῶν, ἀσχετῶν πρὸς τήν ἐξυπηρετήσιν τῶν συμφερόντων Συναδέλφων.

Καί τὰ λέγομεν ὅλα αὐτά, ὄχι διότι παρουσιάσθη μεταξύ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς ἰδικῆς μας Τραπεζῆς συλλογικὴ τις ἀπειθαρχία ἢ ἄλλο τι παραστράτημα, τούναντιον μάλιστα, ἀλλὰ διότι ἡ ἐποχὴ, τὴν ὁποίαν διερχόμεθα, εἶναι πολὺ πονηρά καί ἐφιστάμεν προληπτικῶς τὴν προσοχῆν των, ὥστε οἱ Συναδέλφωι τῶν Ὑποκομμάτων τῆς ἰδικῆς μας, τοῦλάχιστον, Τραπεζῆς, νά μὴ παρασυρῶσιν, ἀλλὰ ἀντιθέτως νά πρωτοστατήσωσιν εἰς τὴν ποδηγέτησίν καί τὴν συγκράτησιν τῶν ἐκδηλοῦντων ἀκείρους ζωηρότητας Συναδέλφων τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν, δεδομένου ὅτι ἡ συνδικαλιστικὴ ἐνότης νοεῖται κατὰ πρῶτον λόγον πρωτοβάθμιος, ἤτοι μεταξύ τοῦ Προσωπικοῦ Κεν-

τρικοῦ καί Ὑμμάτων ἐκάστης Τραπεζῆς, ἐνιαίως καί ἀδιασπάστως κινουμένου καί ἐνεργοῦντος καί κατὰ δεύτερον καί ἀπαραίτητον, φυσικά, λόγον δευτεροβάθμιος, ἤτοι μεταξύ τῶν Συλλόγων τῶν διαφόρων Τραπεζῶν. Διάφορος τυχόν τακτικὴ καί κατεῦθυνσις—ξένη πρὸς παρ' ἡμῖν κρατοῦντα— δά ἀπετέλει ἀντισυλλογικὴν ἐνέργειαν καί χαλάρωσιν τῆς τε κατὰ Τράπεζαν καί τῆς μεταξύ τῶν Συλλόγων τῶν Τραπεζῶν ἀναγκαίας ἐνότητος καί τοῦτο δά ἤτο συλλογικῶς, τὸ ὀλιγώτερον, ἐγκληματικὸν ἀλλὰ καί ὑποπτον, ἀφοῦ δά ὑπῆρχεν ὁ βέβαιος κίνδυνος νά πίπτουν οἱ Συναδέλφωι δῦματα τοῦ ἐργατοπατρισμοῦ καί τὸ χειρότερον ἄλλων ἐπιδιώξεων, ξένων πρὸς τὰ πραγματικά συμφέροντα τοῦ κλάδου μας καί πρὸς τὰ γενικώτερα τοιαῦτα τῆς χώρας. Καί εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δέν εἶναι ἀπίδανον νά πρόκειται περὶ τοῦ τελευταίου τούτου.

Τῶν φρονίμων ὀλίγα.....

Τινὰ τῶν αἰτημάτων μας

Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἡ ἀναγνώρισις τῆς προὔπηρεσις εἰς Τραπεζῆς προκειμένου νά ὑπολογισθῇ τὸ ἐπίδομα πολυετίας καί τοῦτο διότι τὸ εἶχεν ὑποσχεθῆ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν. Ἐπίσης ἡ ἐπιχορήγησις διὰ τὴν ἴδρυσιν τμημάτων ξένων γλωσσῶν εἰς τὰ Ὑμματα καί ἡ παράτασις τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων ἐδελοῦσις ἐξόδου μέχρι 31—3—46. Πέραν τῶν ὡς ἄνω τὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 9 ἀνακοινώσει τοῦ Συλλόγου λοιπὰ αἰτήματα παραμένουν ἄλυτα. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε καί τὸ αἶτημα χορηγήσεως δανείου διὰ τὸ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἔτος ἐκ δραχ. 50.000 δι' ἕκαστον τέκνον σπουδάζον ἢ Συναδέλφωι σπουδάζοντα καί ἀναμένεται εὐνοϊκὴ μᾶλλον ἀπάντησις ἐπ' αὐτοῦ.

Ἐν αἴτημα ποῦ ἀπασχολεῖ σοβαρὸν σχετικῶς ἀριθμὸν Συναδέλφων Ὑμμάτων, εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἀναγνώρισις προὔπηρεσις συμφώνως πρὸς σχετικὸν Νόμον τοῦ ἔτους 1942, οὔτινος οἱ Συναδέλφωι τῶν Ὑμμάτων λόγῳ τῶν συγκοινωνιακῶν ἀνωμαλιῶν δέν ἔλαβον γνῶσιν καί εἶναι ἤδη ἐκπρόθεσοι.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Υπό του κ. ΚΩΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Πριν ή τιμηθώ με το αξίωμα του Προέδρου του Συλλόγου και έν συνεχεία προηγούμενων άκαταθλήτων και αποτελεσματικών προσπαθειών και αγώνων μου και προσογκών μου άποκλειστικώς πρωτοβουλιών αΐτινες πολυτίμως έννοχυθείσαι και υπό Συναδέλφων είχαν ως αποτέλεσμα :

1) τήν προικοδότηση του Προσωπικού με τόν ισχύοντα σήμερον έν τη Τραπεζή **Όργανισμόν** οστις υπήρξεν λίαν έπωφελής ήδικώς και ύλικώς υπέρ των Συναδέλφων άλλ' ούχι και πλήρης και

2) τήν πραγματοποίησιν τής **έντάξεως**, ή σημασία τής οποίας καταφαίνεται από τήν άγωνίαν του Προσωπικού μήπως με τά διάφορα νομοθετήματα άκυρωθή και ή όποια εις τό δεύτερον στάδιον των ποιοτικών διακρίσεων δέν επέτυχεν άκριβώς διότι δέν εισηκούσθην υπό των άρμοδίων έν τη Τραπεζή :

Έπεχείρησα τήν έκπόνησιν ενός νέου οργανισμού του Προσωπικού, τόν όποτον έδεσα ύπ' όσιν πεντηκοντάδος έκλεκτών Συναδέλφων και όλων των έν τη Τραπεζή άρμοδίων, οΐτινες είχαν τήν καλωσύνην νά τόν κρίνουν με τά πλέον εύμενή σχόλια. Ό προκάτοχος Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Παπαλέτσος, τόσο έν ένδουσιασμένος από τās γενικάς γραμμάς του σχεδίου και τās φιλυπαλληλικάς **κενοτομίας** του, ώστε άπεφάσισε νά τόν υποβάλη εις τήν Διοίκησιν πλήν λόγω τής έν τώ μεταξύ παραίτησεως του τότε Συμβουλίου δέν έπρόλαβε νά πράξη τούτο, έξέφρασε δέ και τήν λύπην του διότι πράγματι τό Ταμετον του Συλλόγου ήτο πάρα πολύ άναιμικόν και δέν ήδύνατο νά βαστάσθην τήν δαπάνην τής έκτυπώσεώς του ίνα τό Προσωπικόν λάθην γνώσιν του σχεδίου.

Τό σχέδιον τούτο υπεβλήθη υπό τής σημερινής Διοικ. Έπιτροπής του Συλλόγου εις τήν Διοίκησιν **με μίαν και μόνον παράκλησιν** : νά δημοσιευθή υπό του Συλλόγου δαπάναις τής Τραπεζής τόσο αυτό όσον και οιοδήποτε άλλο υπάρχον ή μέλλον νά έκπονηθή υπό Συναδέλφου τινος και τούτο ίνα κρινή όπαν τόν Προσωπικόν και ένταύθα **και πρό παντός εις τά Ύψηλα**. Νομίζω ότι δημοκρατικώτερα άποψις και φιλυπαλληλικώτερα διάθεσις από τήν εις τήν Διοίκησιν τής Τραπεζής, ως άνω, υποστηριχθείσαν δέν δά ήδύνατο νά υπάρξη άλλη, πās δέ άσχολούμενος με τιαούτης έκτάσεως και σημασίας θέματα άρειλει νά μή θεωρή τόν έαυτον του άλάνθαστον και νά μή έπωμίζεται ούτω βαρυτάτας εύθύνας άφου πρόδεσις του

είναι νά φανή χρήσιμος εις τούς Συναδέλφους του.

Παρά τή Διοικήσει όμως τής Τραπεζής έπεκράτησε περισσότερο τόν πνεύμα τής οικονομίας και ολιγώτερον ή εύκαιρία τήν όποίαν δά έδιδε εις τόν Συναδελφικόν κόσμον νά έκφέρη τήν γνώμην του όχι τόσο έν επί του ως άνω σχεδίου αλλά γενικώτερον επί ενός μεγάλου ζητήματος, οϊόν είναι τό Συμβόλιον μεταξύ Κεφαλαίου και Έργασίας, Δέν άποκλείεται άλλως τε οί άρμόδιοι ύπηρεσιακοί Σύμβουλοι τής Διοικήσεως—οΐτινες είχαν πλήρη γνώσιν του σχεδίου και οί όποιοι τό έκριναν κολακευτικώτατα—νά είχαν άντιρρήσεις άκριβώς διότι τό σχέδιον είναι άγαν φιλυπαλληλικόν.

Δακτυλογραφημένα αντίγραφα του σχεδίου έδόθησαν κατά καθήκον και εις έκλεκτούς συναδέλφους του μειοψηφίσαντος κατά τās τελευταίας έκλογάς του Συλλόγου ψηφοδελτίου και εις υποστηρικτάς τούτων.

Και έκ τούτων ό Συνάδελφος κ. Χρ. Βούλγαρης μετά τήν μελέτην του σχεδίου ως μόνην του παρατήρησιν τήν όποιαν έκαμε προχείρως εις τόν ύποφαινόμενον ήτο διατι τό σχέδιον άπαγορεύει εις τούς ύπαλλήλους νά άναμιγνύωνται εις τήν πολιτικήν, ό κ. Δ. Δελακώσιος, έστειλε πολυσέλιδον, λογοτεχνικής μάλλον άξίας κριτικήν εις τήν «Τραπεζιτικήν», τήν όποιαν θραδύτερον έδημοσίευσε εις τήν «Τραπεζοϋπαλληλικήν Φωνήν» ως και ό συνάδελφος κ. Άδ. Κωστόπουλος επίσης, χωρίς καν οί δύο τελευταίοι Συνάδελφοι νά ζητήσωσι και έξ άβρότητας και έκ συναδελφικού καθήκοντος, αλλά και έξ ίδικού των συμφέροντος έπεξηγήσεις από τόν συντάκτην του σχεδίου, ώστε νά μή περιπέσουν εις τόσοην παραλλαγην του πνεύματος και του γράμματος του σχεδίου, τό όποιον είναι άκριβώς τό αντίθετον από ό,τι τό παρέστησαν εις τόν συναδελφικόν κόσμον, ακορπίζοντες δωρεάν εφημερίδας, τās όποιας οί ίδιοι συνέτασσαν, ως αύτοί ήδελον και από τās όποιας δά ένόμιζε κανείς ότι μάλλον διάδαισις άδικαιολογητου και άκατανόητου άντιπολιτευσεως καταφαίνεται παρά πρόδεσις βελτιώσεως του σχεδίου ή και ύποδείξεως καλλιτέρου σχεδίου προς έξυπηρέτησιν των Συναδέλφων.

Είναι έξ άλλου άληθές ότι εις ένα σχέδιον έξ 110 σελίδων δά έχειράζεται τριπλάσιος αριθμός σελίδων διά νά έξηγήσθ ή συντάκτης τούς δικαιολογητικούς λόγους των έπισιζόμενων άναριθμητων διατάξεων και τά

ευεργετικά—κατ' αὐτόν πάντοτε—ἀποτελέσματα καί δὲν ἔπαρκει ὁ μικρὸς χώρος τῆς «Τραπεζιτικῆς» διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀορίστους μομφὰς κατὰ τοῦ σχεδίου καί εἰς τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν καὶ σερβιρισθεῖσαν τὴν παρομόρφωσιν τῶν διατάξεών του, ἐὰν δὲν ἀναλύσῃ ὁλόκληρον τὸ ἔργον καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀφοῦ δὲν ἔχει τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα οὕτε τὸ σχέδιον νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ διεξαχθῇ οὕτω ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἢ συζήτησις μὲ πάντας τοὺς καλῆς πίστεως συζητητὰς ἐπὶ συγκεκριμένῳ ἀπορίῳν, ἐρωτήσεων, προτάσεων καὶ ὑποδείξεων μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲ περιορισθῶμεν νὰ τονίσωμεν καὶ νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς Συνδέλους μας ὅτι:

1) Ἡ ὅλη διαδικασία τῆς ποιοτικῆς κρίσεως τοῦ Προσωπικοῦ θεσπίζεται κατὰ τρόπον δημοκρατικώτατον καὶ δὴ κατὰ τρόπον ἀποκλειόντα καὶ ἀπαγορεύοντα ἀπολύτως εἰς τὸν οἰονδήποτε Προϊστάμενον νὰ συντάσῃ μεροληπτικῶς ἢ καὶ ἀβασανίστως τὸ δελτίον ποιότητος τοῦ ὑφισταμένου του.

2) Ὅτι ὁ κρινόμενος εὐ μόνον δὲ λαμβάνῃ πληρῆ γνῶσιν τοῦ δελτίου του ἀλλὰ καὶ δικαιοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐνστάσιν καὶ νὰ εὐρίσκη τὸ δικαίον του.

3) Ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ σχεδίου καθιερούμεναι ἀπολαυαὶ ἀποτελοῦσι θρίαμβον κατακτήσεως τοῦ Σώματος τῶν ὑπαλλήλων καὶ διὰ τὸν ἔσχατον ἀκόμη ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως ὑπάλληλον, ὡς δὲ ἴδωμεν κατωτέρω ἐξ ἐνὸς παραδείγματος.

4) Ὅτι ἡ καθιέρωσις τῆς **βασικῆς μονάδος** μισθοῦ τοῦ πρωτοπρολαμνομένου εἶναι λίαν ἐπωφελῆς διὰ τοὺς ὑπαλλήλους διότι δὲ τὸύς οὐσπερίων ὄλους, ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου, περίξ τῆς βασικῆς μονάδος καὶ ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς, ἀφοῦ ἡ αὐξήσις ἢ ἡ μείωσις ταύτης ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν ὄλων ἀνεξαιρέτως καὶ ἐπὶ τῆς συντάξεώς των.

5) Ὅτι τὸ σχέδιον δὲν δημιουργεῖ ὀργανικὰς θέσεις οὔτε ρητῶς, οὔτε **DE FACTO**, τῶνναντίον μάλιστα εὐνσεῖ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοὺς νεωτέρους διὰ σειράς μέτρων σοφροτάτων καὶ δημιουργεῖ περισσοτέρας τῶν ἡδὲν ὑπαρχουσῶν θέσεων, ἐπὶ πλέον δὲ οἱ κατέχοντες τὰς θέσεις δὲν δὲ εἶναι ἀπλῶς ἀξιωματοῦχοι ἀλλὰ δημιουργικοί, παραγωγικώτατοι καὶ χρήσιμοι εἰς τὴν Τράπεζαν, μέχρι τέλους τῆς σταδιοδρομίας των.

6) Ὅχι μόνον δὲν ἀγνοεῖται ἡ προσφερομένη ἐργασία τοῦ ὑπηρετικοῦ Προσωπικοῦ ἀλλὰ διάπλατα ἀνοίγονται αἱ θύραι εἰς τοὺς Κλητῆρας καὶ εἰς τοὺς Εἰσπράκτορας νὰ μεταταχθοῦν, ἀνεξαρτήτως τυπικῶν προσόντων σπουδῶν, εἰς τὸ Κύριον Προσωπικόν καὶ

οὐχὶ μόνον ἐὰν ὑπάρχουν θέσεις, ὡς σήμερον, ἀλλὰ **δικαιωματικῶς** μετὰ πάροδον ὠρισμένου χρόνου καὶ ὑπὸ ὠρισμένων ἀπαιτητῶν προϋποθέσεις, διὰ δὲ τὰς ἐπικειμένους μετατάξεις ἀναγράφονται μεταβατικῶς ἐν τῷ σχεδίῳ λίαν φιλικοληλικαὶ διατάξεις.

7) Ὅτι ἡ μισθολογικὴ σχέσις μεταξὺ Ἀνωτάτου Κλητῆρος καὶ Διευθυντοῦ Τραπεζῆς εἶναι σχέσις 1 πρὸς 3 ἤτοι 2,60 ὁ Ἀνωτάτος κλητῆρ καὶ 8. — ὁ Διευθυντής. Ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἡ σχέσις ἦτο 1 πρὸς 6 ἤτοι Δραχ. 3.500 ὁ Ἀρχικλητῆρ καὶ Δρχ. 22.000 ὁ Διευθυντής, ὅστις Διευθυντής δὲ εἶχε καὶ ἐπίδομα θέσεως ὑπὸ ὁμαλᾶς συνθήκας τοῦλάχιστον ἐκ Δρχ. 8.000 ὅποτε ἡ σχέσις ἦτο πλέον δυσμενῆς διὰ τοὺς κατωτέρους.

Ἐπίσης ἡ σχέσις μεταξὺ Προσωρινοῦ καὶ Διευθυντοῦ εἶναι 1:6 ἤτοι 1.30 ὁ Προσωρινός καὶ 8 ὁ Διευθυντής, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἦτο 1:15 ἤτοι Δρχ. 2.000 ὁ Προσωρινός καὶ Δρχ. 30.000 (22.000+8.000) ὁ Διευθυντής. Καὶ ἂν ἀκόμη δεχθῶμεν ὅτι ὁ Διευθυντής δὲν δὲ ἐλάμβανε τὸ ἐπίδομα θέσεως πάλιν ἢ σχέσις ἦτο 1:11, ἐνῶ διὰ τοῦ σχεδίου εἶναι 1:6.

8) Ὅτι αἱ διατάξεις περὶ ἀσθενείας δὲν πλήρουν τὸν ὑπάλληλον ἀλλὰ τὴν ἀσυνειδησίαν, τὴν ἀσυδοσίαν, τὴν τύχην καὶ τὸ ρουσφέτι καὶ ἐξηγοῦμεθα:

Ἐπῆρξαν Συνάδελφοι κατὰ τὸ παρελθὸν οἵτινες ἔμειναν στάσιμοι ἐπὶ ἐν καὶ πλέον ἔτος μόνον καὶ μόνον διότι ἀπουσίασαν ἐπὶ τρίμηνον λόγῳ ἀσθενείας καὶ δὲν ἦσαν ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν προαγωγῶν, ἐνῶ ὑπάλληλοι, οἱ ὅποιοι ἀπουσίαζον ἐπὶ δύο σχεδὸν ἔτη λόγῳ ἀσθενείας, βοηθούντος καὶ τοῦ μέσου προήχθησαν διότι συνέπιπτε νὰ εἶναι ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν προαγωγῶν.

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑπάλληλος ὁ ὅποιος ἀπουσίαζε κατὰ σύστημα λόγῳ ἀσθενείας—οὐχὶ ὁμως συνεχῶς—προήγετο, ἐνῶ ὑπάλληλος ὅστις δὲν εἶχε σημειώσει καμμίαν ἀπολύτως ἀπουσίαν ποτέ καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, διότι συνέπεσε κάποτε νὰ ἀσθενήσῃ συνεχῶς ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας ἔμεινε στάσιμος ἐπὶ ἐν καὶ πλέον ἔτος. Δηλαδὴ ἔπαιξε ρόλον ἡ τύχη, ἢ ἐπιτηδεϊότης ἢ καὶ τὸ ρουσφέτι. Αὐτὰ τὰ πράγματα ἐρχεται τὸ σχέδιον νὰ τὰ καθορίσῃ καὶ νὰ δέσῃ κανόνα ἀπρόσωπον καὶ γενικὸν δι' ὄλους καὶ λέγει:

«Ὅταν εἶναι μίαν τριετίαν λάθῃς τὴν κανονικὴν σου κατ' ἔτος ἄδειαν, ἤτοι τρεῖς μῆνας κατὰ τὰ τρία ἔτη καὶ ἀσθενήσῃς κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἄλλους τρεῖς μῆνας, δηλαδὴ ἀπουσίασῃς κατὰ τὸς τριετὲς διάστημα ἀπὸ τὴν Τράπεζαν ἐπὶ ἔξ μῆνας, δὲν ἔχεις νὰ πάθῃς καμμίαν καθυστερήσιν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν σου. Ὅταν ὁμως ὑπερβῆς τὸ ὄριον αὐτὸ, τότε δὲ ἐπιερσυνθῇ ἢ

εξέλιξις σου κατά τὸσον διάστημα, ὅσον εἶναι τὸ πέραν τῆς ἐπιτρεπομένης κατά τὸ σχέδιον ἀπουσίας καὶ με' ἐλάχιστον ἕξ μῆνας (διὰ τεχνικούς λόγους τῶν προαγωγῶν). Οὕτε ὀλιγώτερον, οὕτε περισσότερον, ὡς δυστυχῶς δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε. Τί τούτου φυσικώτερον καὶ δικαιότερον καὶ δημοκρατικώτερον; Καὶ τίς δὲ διαμαρτυρηθῆ ὅταν θεσπίζεται ἕνας κανὼν ὅστις ἰσχύει δι' ὅλους; Καὶ ὅταν ὁ κανὼν αὐτός διὰ σειρᾶς μέτρων καὶ διατάξεων εἶναι πολὺ ἐπιεικέστερος εἰς τὰς πλείους τῶν περιπτώσεων καὶ μάλιστα δι' ἀτέγκτων καὶ ἀπροσώπων κανόνων, ὥστε νὰ μὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰανδῆποτε Ἐπιτροπὴν προαγωγῶν νὰ ἀποφασίζῃ ἐκάστοτε ὡς αὐτὴ κρίνει καὶ ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν τῶν μελῶν τῆς;

9) Αἱ προαγωγαὶ δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ ἰανδῆποτε Ἐπιτροπὴν προαγωγῶν ἀλλὰ ἡ ἄρμοδια Ὑπηρεσία τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ ἐβάσει τῶν φύλλων ποιότητος δὲ ἐνεργῆ ταύτας ἐκάστοτε, ὥστε οὐτε τῆς *VALEUR*, οὐτε τῶν ἀποδοχῶν νὰ στερεῆται πλέον ὁ ὑπάλληλος καὶ χωρὶς νὰ χρειάζεται καμμία κρίσις, ἀφοῦ τὰ δελτία καὶ ὁ φάκελλος ἐκάστου δὲ εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον συντεταγμένα ὥστε ἀπροσώπως δὲ ἐπιτρέπη ἢ δὲ ἀποκλείῃ τὴν προαγωγὴν.

10) Τὰς διατάξεις τοῦ σχεδίου, κατεβλήθη προσπάθεια, νὰ τὰς διέπη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἢ ἀρχῆ τοῦ μέτρου, ἡ ὁποία εὐτυχῶς τὸσον προσιδιάζει εἰς τὸν χαρακτήρα τοῦ Ἑλληνοῦ, ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ἰσότητα καὶ μισεῖ τὴν ἐξαιρέσιν.

11) Ἡ μὴ πλήρης καταβολὴ ἀποδοχῶν εἰς τοὺς καλουμένους εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν **θητείας** καὶ ἡ μὴ πλήρης ἀναγνώρισις ὡς συνταξίου τοῦ **χρόνου τῆς θητείας** ὑπαγορεύεται ἀπὸ λόγους κοινωνικῆς ἰσότητος ἀφοῦ τὸ παιδί τοῦ γεωργοῦ κλπ. τίποτε ἀπολύτως δὲν κερδίζει στρατεύομενον καὶ πάντως τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ὑπὲρ τῶν στρατευομένων, διότι ἄλλως ὁ ἐργοδότης, ἔχων ὑπ' ὄψιν του πόσον δὲ ἐπιβαρυνθῆ με' ἕνα μέλλοντα νὰ στρατευθῆ, δὲ ἀπέφευγε νὰ τὸν προσλάβῃ ἐὰν εἶχε ἡλικίαν κατωτέρα τοῦ 21 ἔτους ἢ καὶ ἐὰν δὲν εἶχεν ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν του θητείαν. Διάφορον εἶναι τὸ ζήτημα ὅταν πρόκειται περὶ πολέμου, ὅτε δὲν ἰσχύουν πλέον οἱ κανονισμοί, ὅπως δὲν ἰσχυοσιν καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

12) Ὁ διαγωνισμός διὰ τοὺς ὑποψηφίους Τμηματάρχας διὰ μεταβατικῆς διατάξεως τοῦ σχεδίου παρακάμπτεται ὄχι μόνον διὰ τοὺς ἤδη ὑποψηφίους ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς διὰ μακρὸν χρονικὸν διάστημα μέλλοντας ὑποψηφίους καὶ ὅτι ἡ θέσις τοῦ μέτρου τούτου διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον ἐπιβάλλεται χάριν

τοῦ ὑπαλλήλου καὶ χάριν τοῦ Σώματος τῶν ὑπαλλήλων, ἀρκεῖ ἀπὸ τοῦδε νὰ παρασχεθῇ ἡ ἀναγκαία πίστωσις χρόνου καὶ νὰ πολιτογραφηθῇ τοῦτο ἐν τῇ Τραπεζῇ, ὥστε ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ κεντρίζεται καὶ νὰ ἀνησυχῇ καὶ νὰ προετοιμάζεται πρὸς τοῦτο.

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο σαφῶς καὶ λεπτομερῶς προβλέπεται ἐν τῷ σχεδίῳ κατὰ τίνα τρόπον δὲ βοηθῆται **τελείως καὶ ἀρκοῦντως** ὁ ὑπάλληλος ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ὥστε ἀνέτους καὶ ἀπροσκόπτως νὰ ἀποκτῆ τὴν ἀπαιτούμενην γενικώτεραν τραπεζικὴν καὶ οἰκονομολογικὴν μόρφωσιν, ἡ ὁποία—εἰς τῶν σοβαρωτέρων σκοπῶν τοῦ Συλλόγου μας—καὶ τὸν ὑπάλληλον καὶ τὸ ἴδρυμα δὲ ὠφελήσῃ. Δὲν πρόκειται ἀπλῶς νὰ μάθωμεν διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ τί γνωρίζει καὶ πόσον ἀξίζει ὁ ὑπάλληλος ἀπὸ ἀπόψεως πνευματικῆς καλλιέργειας ἀλλὰ κυρίως ἐπιδιώκομεν νὰ ἀναβιβάσωμεν τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τοῦ συνόλου τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἐπιτύχωμεν διὰ διαφορῶν πολλῶν μέσων ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν προβλεπομένων διαγωνισμῶν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τοῦ ἐπαγγελέματός μας, τοῦτο δὲ δὲν δὲ ἐπιτευχθῆ, ἐὰν μελλοντικῶς δὲν θεσπισθῶν κίνητρα καὶ κυρώσεις. Σκοπὸς μας δὲν εἶναι ἡ εὐκόλος δημαγωγία ἀλλὰ ἡ ἀνύψωσις τοῦ Συναδέλφου καὶ τοῦ Σώματος τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν πραγματικῶν συμφερόντων του.

13) Προλέγομεν με' ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι ἐν τῇ οὐσίᾳ δύο ποιοτικαὶ διαβαθμίσεις δὲ εἶνε μόνον (αἱ δύο πρῶται) καὶ ὅτι αἱ διαβαθμίσεις Δ'. καὶ ἐσχάτη κατὰ κανόνα καὶ δὴ κατὰ 98 οἶο, ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ σχεδίου, δὲν δὲ ὑπάρξουν καὶ πρὸ παντός εἰς τὸ μέλλον, ὅπως ἄλλως τε καὶ αἱ μεταεστικαὶ διατάξεις τοῦ σχεδίου ἀποκλείουν καὶ ἡδὴ οὐ μόνον τὴν ἐσχάτην ἀλλὰ σχεδὸν καὶ αὐτὴν τὴν Δ'. διαβάθμισιν.

Τοῦτο ὅμως οὐδόλως σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ μὴ θεσπισθῶσι καὶ αἱ τελευταῖαι αὐταὶ διαβαθμίσεις, ἀφοῦ εἰς μίαν μακρὰν σταδιοδρομίαν δὲν εἶναι ἀφίσκοι, ἔστω καὶ δι' ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα, νὰ κατέλθῃ ὑπάλληλος τις καὶ εἰς τὴν Δ'. καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην διαβάθμισιν εἴτε ἐξ ὀλιγωρίας, εἴτε ἐξ οἰουδῆποτε ἄλλου λόγου.

14) Τὸ ὅτι ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ πληροφορία ὅτι δὲ ὑπάρχουν Τμηματάρχαι Α'. Τάξεως με' ἀποδοχὰς Δρχ. 24.000 καὶ Τμηματάρχαι Α'. Τάξεως ἐπίσης με' ἀποδοχὰς 8.360 προδίδει ὅτι οἱ ἐπιχειρήσαντες τὴν κριτικὴν δὲν ἐμελέτησαν καὶ δὲν κατενόησαν τὸ σχέδιον, διότι πῶς εἶναι δυνατόν ἕνας ὑπάλληλος τὰς ἐξελιχθῆ εἰς Τμηματάρχην Α'. καὶ ταῦτοχρόνως νὰ τελεῖ καθ' ὅλην τὴν ὑπηρεσιακὴν του ζωὴν εἰς κατὰστασιν διαθεσιμότητος ὥστε νὰ λαμβάνῃ ἀποδοχὰς

8.360; Προφανῶς ἔγινε σύγχυση κατὰ τὴν μελέτην τοῦ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ κοδορισμοῦ τῆς συντάξεως σχετικοῦ παραδείγματος καὶ ἡ ὅποια σύγχυση ἤγαγεν εἰς τὸ σφαλῆρον ἐπίσης συμπέρασμα ὅτι εἶναι δυνατόν ἕνας Τμηματάρχης Α'. Τάξεως νὰ εἶναι ἐσχάτης διαβαθμίσεως.

15) Τὸ σχέδιον ἀποκλείει τὴν ἐνεργὸν ἢ σκανδαλώδη ἀνάμειξιν τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ λέγει εἰς τὸν ὑπάλληλον ὅτι πρῶτα ἀπ' ὅλα δὰ εἶσαι ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς **καὶ δὰ ἀμείβεσαι πλουσιοπαρόχως** καὶ δὰ εἶσαι ἀφοσιωμένος στὴ δουλειὰ τῆς Τραπεζῆς μὲ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον δὰ ἐπεδεικνύεις ἐάν εἶχες ἕνα μαγαζὶ δικό σου. Τὴν κοινωνικὴν δρᾶσιν τοῦ ὑπαλλήλου δὲν τὴν ἐμποδίζει τὸ σχέδιον, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀφίνει ἀσύδοτον τὸν ὑπάλληλον νὰ ἔχη ἄλλες δουλειὰς καὶ ἀσχολίας καὶ νὰ χρησιμοποιοῖ τὴν Τράπεζαν ὡς ἀναπαυτήριον διότι τότε καὶ ἀφοῦ δὰ ἀμείβεται, ὅπως εἶπομεν, πλουσιοπαρόχως, ἀποτελεῖ τοῦτο ὄχι ἀπλῶς ἀσυνειδησίαν, ἀλλὰ αὐτόχρομα ἐσκεμμένην κακοῦθδειαν καὶ ἕνας ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ προνοῖ δι' ὅλα καὶ δὴ δι' ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἡ πικρὰ πείρα μᾶς ἐδίδασκε καὶ τὰ ὅποια ἐβλαψαν τὸν μισθωτὸν κόσμον.

16) Τὸ σχέδιον τοῦ Ὄργανισμοῦ δὲν εἶναι μονόπλευρον, δηλαδὴ δὲν ἐπιβάλλει θυσίας χωρὶς ἀναλόγους παροχάς. Πρῶτον δὲν ἀποτελεῖ θυσίαν τὸ νὰ εἶναι κανεὶς ἀφοσιωμένος καὶ εὐσυνειδητος στὴν δουλειὰ του. Δεύτερον ὀρίζει παροχὰς **λίαν ἱκανοποιητικὰς** διότι δὲν εἶναι νοητὸν ἡ λέξις μισθωτὸς νὰ εἶναι, ὡς μέχρι τοῦδε, συνώνυμος μὲ τὸν πέννητα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξασφαλιστεῖται εἰς τὸν ὑπάλληλον μία ζῆ ἀνετος καὶ ἀρκετὰ ἀξιοπρεπής. Ἄλλ' ἐάν σήμερον καὶ δι' ἕξ ἢ δώδεκα μῆνας αἱ ἐν τῷ σχεδίῳ καθοριζόμεναι παροχαὶ εἶναι ἀνέφικτοι **ἐν ὅλη τῇ ἐκτάσει τῶν λόγων τῆς γενικῆς δυστυχίας** καὶ τῶν δεινῶν περιστάσεων, ἄς διέρχεται ἡ χώρα μας, τὸ γεγονός τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἕνας καλὸς ὀργανισμὸς, ὅταν μάλιστα πρόκειται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐμπέδωσιν μίσης πειθαρχίας καὶ τάξεως, ἥτις ἀποτελεῖ σοβαρὰν προϋπόθεσιν τοῦ μεταπολεμικοῦ ξεκινήματος καὶ ἀφοῦ αἱ εὐνοϊκαὶ διατάξεις τοῦ ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς σταδιοδρομίας τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντός του ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

*Ἄλλως τε ἕνας ὀργανισμὸς δὲν πρόκειται νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ νὰ ζῆσῃ ὅσον καὶ τὰ νομοθετικά καὶ ἐκ τῶν σημερινῶν περιστάσεων ὑπαγορευόμενα παρεμβατικά καὶ ἀναπόφευκτα ἴσως μέτρα τῶν μεταστατικῶν Κυβερνήσεων. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ἀγνοοῦμεν ἕνα βασικὸν καὶ θεμελιώδη κανόνα, τὸν ἐξῆς: «Πρῶτον δημιουργεῖται

κανεὶς ἀγαθὰ καὶ ἐν, συνεχεῖα ζητεῖ τὴν δικαίαν διανομὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν πρωτίστως τῆς ἐργασίας».

Καὶ παρ' ὅλον ὅμως τὸν ὡς ἄνω κανόνα γνωρίζουν οἱ δύο ὡς ἄνω πολέμιοι τοῦ σχεδίου Συνάδελφοι πόσον ἀτεγκτοὶ καὶ ἀγωνιστικοὶ ὑπῆρξαν ἵνα μὴ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς λιμοκτονήσῃ, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν δυστυχίαν καὶ τὴν ἀνεργίαν τῆς Τραπεζῆς καὶ νομίζομεν ὅτι καὶ κατὰ τὸ ὀλιγόχρονον διάστημα τῆς ἐν τῷ Συλλόγῳ θητείας μας δὲν ἐδώσαμεν κακὰς ἐξετάσεις εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, μολοντὶ ἐγνωρίζομεν ὅτι δὲν ὑπῆρχον καὶ τόσοσιν ἄφθονα τὰ παραχθέντα καὶ τὰ παραγόμενα ἀγαθὰ καὶ κατατηγορήθημεν μάλιστα ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῶν ὡς ἄνω συναδέλφων ὅτι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς. Ἄλλ' ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ ἡ παρέκβασις διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν πῶς δὰ αὐξήθουν αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Προσωπικοῦ ἐάν ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει ἐργασίας; Καὶ ἐρωτήσωμεν διατὶ ἡ Τράπεζα νὰ μὴ ἔχη ἐργασίας; Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα μας αὐτὸν ἡ πλευρὰ τῶν πολεμιῶν τοῦ σχεδίου δύο Συνάδελφων ὑπέπεσε καθ' ὑποτροπήν εἰς τὸ ἀντισυλλογικὸν παράπτωμα νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἐργοδότην καὶ νὰ θάλῃ κατὰ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου, ἐνῶ εἰς τὰς κατ' ἴδιαν μετ' αὐτοῦ συζητήσεις περιέργως **συνέχαιρε πάντοτε καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως** καὶ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἀκολουθουμένην ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τακτικὴν.

Ἡ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

17) Ἡ **μετάταξις τῶν γυναικῶν** δεσπίζεται διὰ τῶν σχεδίου **ὑποχρεωτικῆ** διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ **δικαιωματικῆ** διὰ τὴν ἐργαζομένην γυναῖκα πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς Τραπεζῆς καὶ χωρὶς δημαγωγικοὺς θορύβους ἀλλὰ μὲ σύνεσιν, ἀγῶνας καὶ μὲ ἐπιχειρήματα καὶ χωρὶς εἰσηγήσεις καὶ ἐνεργείας, τοιαύτας ὡστε νὰ δημιουργοῦν ἀντίδρασιν καὶ ματαιώσιν τῆς ἐπιδιωκομένης ἐξελίξεως τῆς γυναικὸς Συνάδελφου. **Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῆς γυναικὸς προωδήθη ἐν τῇ Τραπεζῇ μας αἰσθητῶς διὰ τῆς ἐντάξεως**, ἡ ὅποια ἐνταξις δὲν εἶναι ἀσφαλῶς ἔργον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι καταπολεμοῦν τὸ σχέδιον τοῦ Ὄργανισμοῦ.

18) Ὅτι ἡ θέσις τῆς ἐργαζομένης ἐν τῇ Τραπεζῇ μας γυναικὸς ἀπὸ ἀπόψεως εὐεργετημάτων μεταξὺ τοῦ ἤδη ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ νέου, ὃν προτείνομεν, εἶναι ὀνειρώδης σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιον ὑπὸ οἰασθήποτε συνθηκᾶς βασικῆς μονάδος καὶ ἂν εὐρεθῶμεν καὶ ἐξηγούμεθα μὲ τὸ κάτωθι παράδειγμα:

“Εστω ότι ο τιμάρθμος είναι ο προπολεμικός. Τότε απαραίτητως ή βασική μονάδα δα πρέπει να είναι τουλάχιστον Δρχ. 3.000 και επί του σημείου τούτου δα πρέπει να αγωνισθῆ και τὸ Προσωπικὸν καὶ ὁ Σύλλογος, μολοντοὶ δὲν δα χρειασθῆ πολὺς ἀγὼν διὰ νὰ μὴ ὀρισθῆ μισθὸς Δρχ. 1.500 καὶ 2.000, ἄς ἐλάβανον προπολεμικῶς οἱ πρωτοδιοριζόμενοι.

Μία καλὴ ὄθεν δῆλυς καὶ ἄγαμος συνάδελφος δα λαμβάνει :

τὸ πρῶτον ἔτος	Δραχ.	3.600
τὸ δεύτερον »	»	4.200
τὸ τρίτον ἕωςκαὶ πέμπτον »	»	4.800
τὸ ἕκτον »	»	5.400
τὸ ἑννατον »	»	6.000
τὸ δωδέκατον »	»	6.600
τὸ 15ον ἔτος Δρχ. 7.500†750=		8.250 (5 ο)ο
πολυετίαν καὶ 5 ο)ο ἐπίδομα κατοικίας).		
τὸ 18ον ἔτος Δρχ. 8.100†810=		8.910 (5 ο)ο
πολυετίαν καὶ 5 ο)ο ἐπίδομα κατοικίας).		
τὸ 21ον ἔτος Δρχ. 9.000†900=		9.900 (5 ο)ο
πολυετίαν καὶ 5 ο)ο ἐπίδομα κατοικίας).		
τὸ 24ον ἔτος Δρχ. 9.600†960=		10.560 (5 ο)ο
πολυετίαν καὶ 5 ο)ο ἐπίδομα κατοικίας).		
τὸ 27ον ἔτος Δρχ. 10.050†1005=		11.055 (5ο)ο
πολυετίαν καὶ 5 ο)ο ἐπίδομα κατοικίας).		
τὸ 30όν ἔτος Δρχ. 10.500†1050=		11.550 (5 ο)ο
πολυετίαν καὶ 5 ο)ο ἐπίδομα κατοικίας).		

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω δα λαμβάνη ἐπιπροσθέτως κατὰ τὰς ἐορτάς Χριστουγέννων τὰ 3)4 τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν, κατὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα τὰ 3)4 τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν καὶ κατὰ τὴν θερινὴν ἄδειαν ἐπίσης τὰ 3)4 τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν, ἤτοι 2)14 μισθοῦς ἐπὶ πλέον κατ’ ἔτος πλέον τῶν ὡς ἄνω ἐπιδομάτων.

Οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀποχώρησίν της δα λάβη προικοδότησιν ἐξ 20 μισθῶν ἐκτός της ὑπὸ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας ἀποζημιώσεως. Ἦτοι ἐάν ἀπέλθῃ μετὰ 20 ἔτων ὑπηρεσίαν δα λάβῃ προπολεμικὰς Δραχ. 178.200 καὶ μετὰ 30 ἔτων ὑπηρεσίαν δα λάβῃ Δραχ. 231.000, ἐκτός, ἐπαναλαμβάνομεν, της ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας.

Τὴν προικοδότησιν ταύτην κατὰ τὸ σχέδιον δα λάβουν ἀπερχόμενοι καὶ αἱ ἤδη ἔγγαμοι γυναικες Συνάδελφοι.

Ἐπὶ πλέον δα λαμβάνη ἀπερχομένη σοβαρώτατον ποσὸν ἐκ τοῦ Ταμείου Ὑγείας καὶ τὸ ὅποιον δα εἶναι τόσον μεγαλύτερον ὅσον σπανιότερον διὰ μικροασθενείας δα ἔχη προσφύγει εἰς τὸ Ταμεῖον κατὰ τὸ διάστημα της ἐν τῇ Τραπεζῇ ὑπηρεσίας της. Λέγομεν διὰ μικροασθενείας διότι αἱ σοβαραὶ ἀσθενεῖαι δὲν ἐπιβαρύνουν τὸν λ)σμον τοῦ ἀσθενοῦντος ἀλλὰ ἄλλον λ)σμον. Οὕτω δὲν ἀποκλείεται μία σχετικῶς ὑγιὴς συνάδελφος νὰ λάβῃ ἐκτός της προικοδοτήσεως της ἀποζη-

μιώσεως καὶ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας καὶ ἐκ τοῦ Ταμείου Ὑγείας 30 καὶ πλέον μισθοῦς μετὰ 30ετῆ ὑπηρεσίαν ὅπως καὶ πᾶς ἄλλος συνάδελφος ἐκ τοῦ ἄρρενος Προσωπικοῦ.

Οὐ μόνον δα ἀνωτέρω ἀλλ’ αἱ κρατήσεις Ταμείου Αὐτασφαλείας, Ταμείου Ὑγείας καὶ χαρτοσήμου δα βαρύνουσι τὴν Τράπεζαν, τοῦδ’ ὅπερ δὲν γίνεται μέχρι σήμερον.

Αἱ ὡς ἄνω ἀποδοχαὶ (ὀργανικὸς μισθός, ἐπίδομα πολυετίας, ἐπίδομα κατοικίας, τὰ ἐπίδομα Χριστουγέννων, Πάσχα καὶ θερινῆς ἀδείας) εἶναι ὅλα συντάξιμα δηλαδὴ βελτιώνουν τὴν σύνταξιν.

Ἐπὶ πλέον μετὰ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ της Τραπεζῆς ἢ ἀπερχομένη (ὅπως καὶ οἱ ἄρρενες, δα λαμβάνη πλήρεις ἀπόδοχάς ἐπὶ διάστημα πολὺ μακρότερον τοῦ ἤδη ἰσχύοντος τῶν τριῶν μηνῶν.

Οὐ μόνον τὰ ἀνωτέρω ἀλλὰ τὸ σχέδιον προβλέπει χάριν κυρίως τῶν γυναικῶν αὐξήσιν τοῦ συντελεστοῦ διὰ τὸν καθορισμὸν της συντάξεως. Οὕτω κατὰ τὸν ἰσχύοντα σήμερον ὀργανισμόν τοῦ Ταμείου Συντάξεων μετὰ 30ετῆ ὑπηρεσίαν ἢ ἀπερχομένη λαμβάνει τὰ 65 ο)ο τοῦ ὀργανικοῦ μόνον μισθοῦ, ἐνῶ διὰ τοῦ σχεδίου προτείνεται νὰ λαμβάνῃ τὰ 75 ο)ο οὐ μόνον τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐπιδομάτων.

Κατὰ ταῦτα ἢ σύνταξιν καὶ αἱ ἀποζημιώσεις της ἀπερχομένης μετὰ 25ετῆ φερ’ εἰπεῖν ὑπηρεσίαν δα εἶναι :

1) Κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα.

α) Δρχ. 4.290 μηνιαίως

ἤτοι Δρχ. 51.480 ἑτησίως

β) ἢ αὐτασφάλεια ἄνευ ἄλλου τινοῦς.

2) Κατὰ τὸ σχέδιον.

α) Δρχ. 6.020 μηνιαίως καὶ τρεῖς μισθοῦς ἐπὶ πλέον κατ’ ἔτος, ἤτοι ἑτησίως 90.300 καὶ ὄχι 51.480

β) ἢ αὐτασφάλεια ἤτις δα εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερα της κατὰ τὸν ἰσχύοντα σήμερον ὀργανισμόν.

γ) ἢ προικοδότησις ἐξ 20 μισθῶν.

δ) Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λ)σμου της ἐκ τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Εἰς τὰ ὡς ἄνω δὲν λαμβάνονται ὑπ’ ὄψιν αἱ ἐξαιρετικαὶ ἐπιδόσεις της ἐργαζομένης, τὰς ὁποίας ἐάν ἐπιδείξῃ τότε βελτιώνει τὰς τε ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχὰς της, τὴν σύνταξίν της, τὴν αὐτασφάλειαν, τὴν προικοδοτήσιν της ὡς γυναικὸς καὶ τὸν λ)σμόν τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Ἐὸν τέλος εἶναι ἔγγαμος ἢ Συνάδελφος γυναικα δα λαμβάνη ἐπίδομα τέκνων ἴσον πρὸς ὅλους τοὺς ἐν τῇ Τραπεζῇ ἔχοντας τέκνα ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ.

Διὰ τὰ ταῦτα ὅλα παραλείπονται ἀπὸ τὸν κ. Δελακώτησον καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν κ. Κωτσόπουλον, ὅστις ἀφοῦ τόσον κό-

πτεται ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, δὲν κάμνει τὸν κόπον νὰ τὰς ἐνημερώσῃ;

Αὗται εἶναι αἱ διαφοραὶ μεταξύ τοῦ ἰσχυόντος Ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ ἰδιοῦ μου σχεδίου καὶ αἱ ἀναλογίαι αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλον ἓν γένει τῶ Προσωπικῶν (πλὴν τῆς προικοδοτήσεως ἣτις ἰσχύει μόνον διὰ τὰς γυναῖκας) καὶ ὅταν τέτοιες ἀποδοχὰς λαμβάνει ὁ ἐργαζόμενος δίκαιον νομιζόμεν εἶναι ἡ Τράπεζα νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀσχολῆται ἐνεργῶς καὶ τυφλῶς μὲ τὴν πολιτικὴν, καὶ μὲ τὰ κόμματα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν τήρησιν βιθλίων εἰς Καταστήματα, καὶ μὲ ἐξωτραπεζιτικὰς ἄλλας ἀπασχολήσεις αἱ ὁποῖαι τοῦ μειώνουν κατὰ ἀναπότρεπτον συνέπειαν τὸν ζῆλον καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία δὰ τοῦ παρέχῃ ἀφειδῶς, ὡς εἶπομεν, τὰ οἰκονομικὰ μέσα τῆς ζωῆς του.

19) Ἐνα μεγάλο προσόν ἐπίσης τοῦ σχεδίου εἶναι ὅτι ἡ ἔνταξις τοῦ Προσωπικοῦ ἀπὸ τὸν ἰσχύοντα σήμερον Ὀργανισμὸν εἰς τὸν Νέον ἐπιτυχάνεται διὰ τὴν μεταβατικῶν διατάξεων, αἵτινες προεβλέφθησαν ἐν τῷ σχεδίῳ λεπτομερῶς, ἀνευ διαταραχῶν καὶ ἀναστατώσεων, ἀλλὰ λίαν ὀμαλῶς καὶ ἀμέσως.

20) Ἐν προλόγῳ τοῦ σχεδίου ρητῶς καὶ σαφέστατα ἀναγράφεται ὅτι ἡ τελικὴ διατύπωσις τοῦ Νέου Ὀργανισμοῦ δὰ πρέπη νὰ γίνῃ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἣτις δὰ ἐπιφέρει τὰς δεούσας τροποποιήσεις, διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις—ἔστω καὶ ριζικὰς—ἵνα γίνῃ κἀτὶ τὸ τελειότερον, δὲν ἀποκλείεται δὲ καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων νὰ τροποποιήσῃ καὶ ἀσφαχῶς, ἀσφαλίστατα δὰ γίνῃ τοῦτο, διότι οὐδεὶς εἶναι ἀλάνθαστος καὶ τέλειος.

21) **Τέλος, ἂν ἡ ἔνταξις ἦτο ἓν μνημενῶδες ἔργον δικαιοσύνης, ὁ νέος ὀργανισμὸς δὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀξιομίμητον ἀποκορύφωμα ἐπιτυχίας τῶν ἐπιδιώξεων τῆς τάξεώς μας καὶ δὰ μετατοπίσῃ πλέον τὰς φροντίδας καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συλλόγου εἰς ἄλλας ἐκπολιτιστικώτερας ἀναζητήσεις.**

Ἄλλ' ὁ ἐκ τῶν δύο συναδέλφων κ. Δελακώτοισ ἐυρίσκει τὸ σχεδῖον καὶ ὁ ἴδιος τόσον ἰδεῶδες, ὥστε κατ' ὃ διάστημα τὸ ἐμελέτα τοῦ ἐχάρισε, λέγει, τοῦτο τὴν παρὰσθῃν τῆς ζωῆς τῶν ἰδεῶδων ἐργατῶν καὶ μίας ἰδεῶδους κοινωνίας καὶ μου εἶναι, λέγει, εὐγνώμων, διότι ἔστω καὶ δι' ὀλίγον διάστημα ἔφυγε ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Ἄλλὰ ἀφοῦ εἶναι ἰδεῶδες τὸ σχεδῖον διατί δὲν ἀγωνίζεται καὶ αὐτὸς διὰ τὴν ἐπικράτησιν του ἀλλὰ κατασπατάλῃ τὰς δυνάμεις του εἰς λογοτεχνικὰς κριτικὰς, αἵτινες δυσ-

τυχῶς δίδουν ὅπλα εἰς τὸν ἐργοδότην μας καὶ καταπολεμοῦν μίαν καλὴν πρόδοσιν; Ἄλλ' ὁ κ. Δελακώτοισ εἶναι σύμφωνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοιούτων ὀργανισμῶν μαζί μὲ μίαν «γενικώτεραν κοινωνικὴν πολιτικὴν». Πρὸ λοιπὸν τῆς ἐπικρατήσεως τῆς «γενικώτερας κοινων. πολιτικῆς» καὶ χωρὶς αὐτὴν δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφερωμῆθα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς μας;

Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους εἶμαι βέβαιος ὅτι δὰ ἀντελήφθησαν ἀσφαλῶς ἀμφότεροι οἱ ἄνω συναδέλφωι καὶ δὰ ἀναγνωρίσουν—ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων—ὅτι δὲν ἦτο ὁ καλλίτερος καὶ συλλογικώτερος τρόπος ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἠκολούθησαν εἰς τὴν κριτικὴν των, διὰ δὲ τῆς ἐκδόλου καὶ ἀνεξηγητου προκαταλήψεώς των, οὐ μόνον ἠδικήσαν ἑαυτοὺς καὶ τὸν συντάκτην τοῦ σχεδίου ἀλλὰ καὶ δὲν συνεισέφεραν κατὰ ἓνα τρόπον τὸν ὀρθὸν των εἰς μίαν πρᾶσιν, ἡ ὁποία, ἐάν ἐπιτύχῃ, δὰ συμβῆ ὅτι ἀκριβῶς συνέβη καὶ μὲ τὴν ἔνταξιν: νὰ ἀγωνιᾷ τουτέστι, τὸ Προσωπικὸν—μῆπως μὲ ἀλλαγὴν Διοικήσεως ἀκυρωθῆ ὁ Νέος Ὀργανισμὸς. Ἄλλὰ καὶ ἕτερον κακὸν προσγίνεται διὰ τῆς τακτικῆς των ταύτης εἰς μίαν ἄλλην καὶ ἀποτελεσματικὴν προσπάθειαν, ἡ ὁποία ἀδορυβῶς, ἐπιμελῶς καὶ ἐπιτυχῶς συντελεῖται ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Συλλόγου—τῆς προκατόχου καὶ τῆς σημερινῆς—ὑπὲρ τῆς συμπενοίας καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ Προσωπικοῦ, τὸ κακὸν νὰ ἀναζωπυρῶνται ἡ ἐπιφυλακτικότης καὶ ἡ δυσπιστία μεταξύ τοῦ Προσωπικοῦ, πρᾶγμα πού δὰ μὰς βλάβῃ καὶ ἓνα ἕκαστον χωριστὰ καὶ ὅλους μαζί.

Πάντως ὁ ὑποφαινόμενος, ὅστις συνέπεσε νὰ συναδεθῆ κάπως μὲ τὰ δύο μεγάλα καὶ μοναδικὰ ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ, κατὰ τὴν τελευταίαν 25ετίαν, ἔργα ἦτο:

1) Μετὰ τὸν ἰσχύοντα σήμερον—μὴ πλήρη ἀλλὰ ἀσυγκρίτως εὐεργετικώτερον τοῦ προηγουμένου—Ὀργανισμὸν (ὅστις ἐξέπηγασε καὶ ἐνεσαρκώθη, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀργανωθείσαν τῇ 7 Δεκεμβρίου 1942 συγκέντρωσιν ἐν τῇ Μινωικῇ αἰθούσῃ τῆς Τραπεζῆς) καὶ

2) μὲ τὴν ἔνταξιν τοῦ Προσωπικοῦ δὰ ἀγωνισθῆ ἀπὸ τῆς οἰασθῆποτε σκοπιᾶς του καὶ πάλιν—ἐλπίζει δὲ καὶ εἰς τὴν παρὰλληλον ἐνίσχυσιν τῶν ὡς ἄνω δύο Συνεδέλφων—διὰ τὴν αἰσθητὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς τάξεώς μας, δεδομένου ὅτι πιστεύομεν ὅλοι μας εἰς τὴν βελτίωσιν ταύτην καὶ εἰς τὸ πραγματοποιήσιμον αὐτῆς, ὅπως ἐπίσης πιστεύομεν εἰς τὸ Ἴδρυμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦμεν καὶ διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ὁποῖου εἶναι φυσικὸν νὰ ἐνδιαφε-

Ἀπὸ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**Τὸ ζήτημα τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον καὶ ὁ μεταπολεμικὸς ρόλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.****Ῥομιλίᾳ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Κων. Ἀποστολοπούλου**

Μετὰ τὴν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1941—44 λογοδοσίαν τοῦ πρώην Συνδιοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς κ. Κ. Ζαβιτζιάνου ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν 29 Δεκεμβρίου 1945 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ὀμιλιῶν τῶν κ. κ. Δημ. Μαξίμου, Ἀλεξ. Διομήδους, τοῦ Διοικητοῦ κ. Γεωργ. Πεσματζόγλου καὶ ἄλλων μετόχων διὰ τὴν αὐταπάρνησιν ἦν ἐπέδειξε καὶ τὴν σύνεσιν μεθ' ἧς διεχειρίσθη ὁ κ. Ζαβιτζιάνος τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καθ' ὃ διάστημα διώκησε τὸ ἴδρυμα, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κων. Ἀποστολόπουλος λαθῶν τὸν λόγον ἐξέφρασε καὶ αὐτὸς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸν κ. Ζαβιτζιάνου διότι, ὡς εἶπε, παρὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον διάστημα τῆς θητείας του ἐν τῇ Διοικήσει ἠγωνίσθη καὶ καὶ ὠφέλησε τὴν Τράπεζαν, ἐσεβάσθη αὐτὴν καὶ ἠγάπησε καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῆς. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἀποστολόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς :

Κύριοι Μέτοχοι,

Ῥς ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς παρακαλῶ Ὑμᾶς ὅπως ἀκούσητε τὰ ὅσα πρόκειται νὰ σᾶς εἰπω διότι εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ παράγοντος «Ἔργασια» ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Μεταξὺ τῶν θεμάτων τῆς σημερινῆς Συνελεύσεως εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς ἢ μᾶλλον τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς δύο Συμβούλων.

Ἀναμφιβόλως οἱ δύο νέοι Σύμβουλοι, γνωστοί, γνωστότατοι, ἀπολαύουν τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ τοῦ σώματος τῶν

ῶμεθα πάντοτε.

Τὸ ἐάν εἰδικῶς αὐτὰ πού ὑποστηρίζομεν δὴ λάβουν τὴν μορφήν τῆς πραγματικότητος ἢ ἐάν εἶναι μία οὐτοπία, ὁ καιρὸς δὴ τὸ δεῖξῃ, ὅπως τὸ ἔδειξεν εὐτυχῶς καὶ διὰ τὴν Ἔνταξιν, τὴν ὁποίαν ὅλοι εὗρισκον ὡς δικαίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἠγωνίσθησαν ὅσοι ἐπίστευον εἰς τὴν πραγματοποίησιν της, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι χωρὶς πίστιν, κόπων καὶ θυσίας καί, -διατὶ νὰ μὴ τὸ εἰπῶμεν,- χωρὶς κλονισμοῦς καὶ ξενύκτια διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν σχεδίων, κανεὶς ἀγῶν δὲν εὐδοοῦται, ὅσον δικαίος καὶ ἄν εἶναι.

Κων. Τραπεζ. Ἀποστολόπουλος

ὑπαλλήλων καὶ τὸ λέγω τοῦτο ἵνα μὴ παρανοηθῶσι τὰ ὅσα εὐδὴς ἀμέσως πρόκειται ν' ἀκούσητε.

Τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς δι' ἀποφάσεως ἐν Γενικῇ αὐτοῦ Συνελεύσει ἐξουσιοδότησε τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἵνα φέρῃ ἐνώπιον τῆς παρελθούσης Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τὸ ζήτημα τῆς ἐκπροσωπήσεως ἐν τῷ Γενικῷ Συμβουλίῳ τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς «Ἔργασίας» διὰ δύο Συμβούλων.

Ἡ πρότασις ἐκείνη τότε δυστυχῶς ἐψηφίσθη μόνον ὑπὸ 450 περίπου ἐκλεκτῶν ψήφων ἐλευθέρως διαθέσεως ἐπὶ συνόλου 1850 περίπου ψήφων.

Ἐκτοτε ἐμεσολάβησεν ἐν γεγονόσι, τὸ ὁποῖον ἐνεθάρρυνε τὸ Προσωπικὸν εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἐκείνην καὶ τὸ γεγονὸς ἦτο ὁ βαρυσήμαντος καὶ θαδυστόχαστος λόγος τὸν ὁποῖον ὁ ἀξίτιμος καὶ Σεβαστὸς κ. Διοικητῆς ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 28 Ὀκτωβρίου. Ὁ λόγος του ἐκεῖνος, ἀπειθνόμενος πρὸς τὸ Προσωπικόν, μεσὸς ἐνωπιῶν καὶ μετρημένα καὶ ζυγισμένα λόγια ἔκαμνε μνεῖαν περὶ μεταπολεμικῶν ροπῶν καὶ ἐξελιξεων, τὰς ὁποίας, ὡς εἶπεν ὁ κ. Διοικητῆς, οὐδεὶς δύναται νὰ παρίδῃ. Ἡ περιοριστὴ τῆς ὀμιλίας τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐσχολιάσθη ἐπὶ τοὺς κύκλους τῶν Συναδέλφων εὐρύτητα καὶ ἐκρίθη ὡς εὐμενέστατος ὑπαινιγμὸς τῆς Διοικήσεως ὑπὲρ τοῦ παράγοντος «Ἔργασια».

Ἐκ τῶν πραγμάτων ὅμως ἀποδεικνύεται διὰ μίαν εἰσέτι φοράν ἡ διάψευσις τῶν ἐλπίδων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς ζήτημα κεφαλαιωδέστατον, ὡς εἶναι τὸ τῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἔργασίας ἐν τῷ Γενικῷ Συμβουλίῳ τῆς Τραπεζῆς. Καὶ ἡ ἔλπις, περὶ ἧς σήμερον πρόκειται, δὲν ἀποτελεῖ φιλοδοξίαν κατακτήσεων, ἀλλὰ οὐσιαστικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἰδρύματος, εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ ὁποίου καὶ μόνον στριφίει τὴν ἰδικὴν του εὐτυχίαν ὁ ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐργαζόμενος.

Δὲν πρόκειται σήμερον νὰ σᾶς κουράσω ἀποπειρώμενος νὰ συμπληρώσω τὰς ἐν προκειμένῳ ἀντιλήψεις τῆς Διοικήσεως, ἀφοῦ ἦσαν τόσον σαφεῖς ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐκείνῃ ὀμιλίᾳ ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ ἀλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ παρακαλέσω τὸν κ. Διοικητὴν νὰ ἐνημερώσῃ τὴν Συνέλευσιν εἰς τὴν κυ-

ρίως περιστράφησαν τὰ αἰτήματα τῆς νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, τῆς ἐκλογεῖσης κατ' Αὐτοῦστον τοῦ τρεχ. ἔτους, ὅταν ἐνεφανίσθη αὕτη τὸ πρῶτον ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς καὶ ποτὰ ἦσαν τὰ αἰτήματα καὶ τῆς προκατόχου ἀκόμη Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου. Ἐὰν εὐαρεστοῖτο ὁ κ. Διοικητὴς νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν παράκλησίν μου δὰ σὰς εἶπη ὅτι τοῦ ἐζητήσαμεν:

1) Ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

2) Ἠθικὸν ρυθμὸν

3) Ἀναστήλωσιν τῆς πειθαρχίας ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐργαζομένων, τυφλὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν εἰς τὰ καθήκοντά των καὶ ἐργασίαν, πολλὰν ἐργασίαν, ἵνα ἡ Τράπεζα δυναθῇ νὰ ἐπανεῦρῃ τὸν προπολεμικὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ ἐπαναρχίῃ τὴν μεγάλην κοινωφελῆ ἀποστολὴν καὶ δρᾶσιν τῆς.

Δὲν ἐνδιαφέρει σήμερον ἡ ἀπάντησις τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω πῶθων καὶ ὑγιῶν ἀρχῶν τοῦ Προσωπικοῦ, ἀφοῦ ἄλλως τε σήμερον δὲν πρόκειται περὶ λογοδοσίας τοῦ τρεχ. ἔτους ἀλλὰ, Κύριοι Μέτοχοι, τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἐργαζόμενος κόσμος τῆς Τραπεζῆς δέτεται ὑπεράνω παντὸς συλλογικοῦ αἰτήματος τὴν προόδον τοῦ Ἰδρύματος δὲν μαρτυρεῖ τοῦτο περὶ τῶν ὁδοῶν καλὴν χρῆσιν πρόκειται νὰ κάμῃ τοῦ δικαιώματος τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον διὰ δύο ἐκπροσωπῶν; Καὶ δὲν ἔχουσι πεισθῆ περὶ τῆς ποιότητος τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς οἱ θαρύνουσιν γνῶμην ἔχοντες εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων Πατριάρχαι τοῦ Τραπεζιτικοῦ Κόσμου ἀξιότιμοι καὶ πολυσέβαστοι κ. κ. Δημ. Μάξιμος καὶ Ἀλέξ. Διομηδῆς, τῶν ὁποίων αἱ κατὰ καιροὺς ἄλλοτε ἐμπράκτου ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ χειρονομίαι ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς ἀρίστης ποιότητος αὐτοῦ ἐνεπνέοντο; Καὶ ὑπάρχει καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφισβόλια ὅτι καρποφόρος καὶ γόνιμος δὰ ἀποδῆ μία τοιαύτη ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως;

Ἐπάρχει ἡ ἐλαχίστη ἀμφισβόλια ὅτι τὸ ὑπεύθυνον Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς δὲν δὰ ὑποδεικνύη τοὺς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καλοὺς καὶ πρὸ παντὸς τοὺς φλεγομένους ἀπὸ ἀπεριόριστον ἐνδιαφέρον καὶ ἀδιατάρακτον ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ Ἴδρυμα καὶ ἐν ταύτῳ συνετοὺς καὶ ἔχοντας πλήρη ἐπιγνώσιν τῆς μεγάλης εὐθύνης τοῦ ἀμίσθου ἀξιώματος, δεδομένου ὅτι τὰς ἀμοιβὰς των ἔχει ἀποφασισθῆ νὰ διαδένον ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου ἢ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ὑγείας; Μὴ παραγνώριζετε, Κύριοι Μέτοχοι, τὸν παράγοντα «Ἐργασία», οἷος εὐτυχῶς ἐμφανίζεται ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ. Διακόψατε, ἐὰν θέλετε δι' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, ἀνταλλάξατε σκέψεις καὶ ἀποφασίσατε ἐπὶ τῆς προτάσεως. Προτρέξατε

τῶν γεγονότων μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν δὰ λάβετε ἀφορμὴν νὰ μεταμεληθῆτε. Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς τὸ ἀπαρτίζουσαν προσμύκητες ἀναμφοισθητῆτος ἀξίας καὶ ἐντιμότητος. Ἐὰν εἰς τοῦτο προστεθῶσι καὶ μέλη συμβολίζοντα καὶ ἐκπροσωποῦντα τὴν ἐργασίαν πλουτίζεται καὶ συμπληροῦνται τὸ Γενικὸν Συμβούλιον καὶ οὕτω συντελεῖται ἀφεύκτως ἡ ἀμβλυνσις τῶν ἀντιθέσεων καὶ προλαμβάνονται γεγονότα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν τεταμένους σχέσεις μεταξύ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας καὶ ἡ ἐποχὴ τὴν ὁποίαν διερχόμεθα δὲν εἶναι, Κύριοι Μέτοχοι, ἐποχὴ ἢ ὅποια πρέπει νὰ χαρίζῃ περιθώρια διὰ τοιαύτας τεταμένους σχέσεις, διότι δὲν ὑπάρχουν περιθώρια.

Ὅταν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπαισίας σκληθῆς ἠπειλήθη σοβαρώτατα τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς Τραπεζῆς, ἐκείνοι πού τὸ ἔσσωσαν καὶ τὸ διητήρησαν σχεδὸν ἄδικτον εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ ὁποῖοι σήμερον δὲν ζητοῦσι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἀκούεται ἀπλῶς καὶ αὐτῶν ἡ φωνὴ καὶ ἡ γνώμη εἰς τὰς γενικὰς ἀποφάσεις τῆς Τραπεζῆς.

Ἄξιαν ἔχει, Κύριοι Μέτοχοι, ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ προσφορά, οὐχὶ δὲ ἡ αὐριανὴ ἐπιταγὴ τοῦ Νόμου.

Ἰσως ἀντιταχθῆ ὅτι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου μετέχουν οὐχὶ σπανίως καὶ ἀνώτατοι λειτουργοὶ τῆς Τραπεζῆς, οἵτινες δὲν εἶναι παρὰ ὑπάλληλοι καὶ συνεπῶς ἐκπρόσωποι τοῦ Προσωπικοῦ. Ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ εἴπω ὅτι καὶ ἀπὸ οὐσιαστικῆς καὶ ἀπὸ ψυχολογικῆς πλευρᾶς τὸ πρᾶγμα εἶναι ἄκρως διάφορον.

Ἡ πρότασις μου δὲν προᾶγει τὸν ἀριστερισμὸν, μὲ τὸν ὅποτον τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐν τῇ μεγίστῃ αὐτοῦ πλειονότητῃ δὲν εἶχε ποτὲ ἀγαθὰς σχέσεις, ἀλλὰ συμπληρώνει ἕνα κενόν, θεραπεύει τὴν οὐσίαν καὶ παραμερίζει τοὺς τύπους.

Ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν δὰ λάβητε μετ' ὀλίγον ἐπὶ τῆς προτάσεως μου δύο τινὰ δὰ συμβοῦν: ἡ δὰ ἐνδοουσίασθε τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, καὶ δὰ δώσατε οὕτω πρόσθετα ἢ δὰ ἐφόδια τῆς ρωμάλιας τοῦ Ἰδρύματος ἐξορμήσεως πρὸς τὰ περριμένα του ἢ δὰ τραυματίσατε τὴν ὑπηρεσιακὴν ψυχὴν του. Εἶμεθα βέβαιοι ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεως σας δὰ βαδίσθητε κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν σκοπιμότητα καὶ πρὸς τὴν ἐξέλιξιν.

Ἐν ἑτερον σοβαρώτατον ζήτημα, ὁπερ ἀπασχολεῖ καὶ τοὺς Ἰπαλλήλους ὡς ὑπαλλήλους ἀλλὰ καὶ ὡς καλοὺς Ἑλληνας Πολίτας καὶ ἀναμφιβόλως καὶ πάντας τοὺς Μετόχους τῆς Τραπεζῆς μας εἶναι τοῦτο: Μία προσπάθεια ἀνοικοδομησεως καὶ ἀναδημιουργίας ἤρχισε καὶ συνεχίζεται καὶ τὸ ἱστορικὸν καὶ αἰωνόβιον Ἴδρυμα, τὸ Ἴδρυμα πού λέγεται

Ἐθνική Τράπεζα με τὴν ἱστορίαν της, με τὴν διεθνή πίστιν της, με τὸν ὀγκώδη εἰς ἐφόδια καὶ ὄργανων ἐξοπλισμὸν της ἀπουσιάζει καὶ ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν μεταπολεμικῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς Χώρας ἐπὶ **μεγάλῃ ζημίᾳ τοῦ τόπου**, ἀντὶ νὰ προτιμᾶται, νὰ προπορεύεται καὶ νὰ συμμετέχῃ εἰς τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς τῆς ἀναδημιουργίας ὡς πάντοτε συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως μέχρι τοῦ τελευταίου πολέμου μακρὰν καὶ περιλάμπρον σταδιοδρομίαν της.

Ὀφείλεται τοῦτο ἄραγε εἰς ἀπροσεξίαν τῶν ἀρμοδίων ἢ εἰς κακὴν ἐκτίμησιν τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἰδρύματος; Μῆπως εἰς ἔλλειψιν ἐξάρσεως καὶ εἰς ἀδυναμίαν ἀντικειμενικῆς ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τῶν προσωπικότητων τῆς Χώρας;

Ἐπάρχει μία ἀρχὴ «ἐκαστος ἐφ' ὧ ἐτάχθη». Κύριοι Μέτοχοι, ἐὰν ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν ἐχρηωκόπησεν εἰς τὸν τόπον μας, δικαιούμεθα νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἐξ ἱστορίας καὶ ἐκ παραδόσεως καὶ λόγῳ ὀργανώσεως ἔχει ταχθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνύψωσιν τῆς Χώρας ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς δύο μεγάλας θυγατέρας της, τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἀγροτικὴν.

Προκαλεῖ μελαγχολίαν καὶ ἀπογοήτευσιν τὸ γεγονός, ὅτι ἐνῶ εἰς τὰς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν Κυβερνήσεις ἐδανεισθῆσαν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ μετέσχον εἰς αὐτὰς ἀνώτατα στελέχη της καὶ ἐνῶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι δὲ ἐνδιεφέρθησαν οἱ ἔργοι οὗτοι νὰ χρησιμοποιηθῆ εὐρύτατα ὁ Τραπεζιτικὸς μας κολοσσὸς ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν τόσων ἐρειπίων, ὅπως δὲ ἐνδιεφέρθησαν καὶ διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς ἀποταμιεύσεως, τίποτε δὲν ἔγινε μέχρι σήμερον ἐπὶ βλάβῃ καὶ τοῦ ἰδρύματος καὶ τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας.

Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς στάσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπῆρξεν Ἑλληνοπροεπῆς καὶ πατριωτικωτάτη. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀνέκαθεν τὴν εὐτυχιάν της τὴν ἀνεζήτησε καὶ δὲ τὴν ἀναζητῆ πάντοτε εἰς τὴν γενικὴν καὶ καθολικὴν εὐμερίαν τοῦ τόπου. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶναι κάτι ποῦ στέκει ὄρθιον εἰς τὴν Χώραν μας καὶ ἀπολαύει διεθνούς ἐκτιμήσεως. Μὴ, Κύριοι Μέτοχοι, καταστοέφωμεν καὶ μὴ παραμερίζωμεν καὶ μὴ ἀγνοοῦμεν ὅτι καλὸν ἔχομεν, ἀφοῦ εἶναι ὀλίγα ἐκεῖνα ποῦ, μετὰ τὴν πολεμικὴν θύελλαν, μᾶς ἔμειναν. Καὶ τὰ λέγομεν ὅλα αὐτὰ ἵνα καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον καὶ αἱ κυβερνήσεις καὶ ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι καὶ οἱ πονοῦντες τὸν τόπον προσέξουν ὅλως ἰδιαίτερος τὴν ἔθνικὴν κιβωτὸν

ποῦ λέγεται Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν τοποθετήσῃ ἐκεῖ ὅπου ἡ ἱστορία της τὴν ἔχει τάξει. Διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ μετὰ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ της προνομίου παρέμεινε **μία τεραστία ὄργανοις ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔθνους**.

Μετὰ τὸν κ. Ἀποστολόπουλον τὸν λόγον λαμβάνει ὁ κ. Βαμβέτσος, ὅστις ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Προσωπικοῦ καὶ συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον καὶ συνεφώνησε πλήρως μετὰ λέχθέντα τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου διὰ τὴν θέσιν καὶ τὸν ρόλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Εἰδικώτερον διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκπροσωπήσεως εἶπεν ὅτι εἰς τὴν ἐκδασιν τῆς Διοικήσεως παρετήρησε μίαν πενιχρὰν ἀναγνώρισιν τοῦ ρόλου τὸν ὅποιον ἔπαιξε τὸ Προσωπικὸν προκειμένου περὶ τῆς διασώσεως τῶν χρεωγράφων τῆς Τραπεζῆς. Εἰς τὸ Προσωπικὸν μετέπηκε φάλη τὸν κ. Γουναράκη ἀνήκει ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Τραπεζῆς διότι ἔσωσαν τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Ἑλληνοφώνων κατακτητῶν. Τοῦτο δημιουργεῖ διὰ τὸ Προσωπικὸν δικαιώματα, νομίζω δὲ ὅτι ἡ σερνή, σεμνοτάτη ἀξίωσις τῶν ὁσίων διευτῶσε τὸ Προσωπικὸν διὰ τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου δὲ πρέπη νὰ ἀκουσθῇ μετ' ἰ-διαίτερας εὐμενείας. Δεδομένου ὅμως ὅτι τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἔχει ἤδη ἐκλέξει δύο Συμβούλους καὶ δὲ ἀπετέλει, οἰωνεῖ, μομφὴν τῆς Συνελεύσεως κατὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἢ μὴ ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, προτείνω ὅπως ἡ Συνέλευσις ἐκφράσῃ δύο εὐχὰς πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἤτοι: Πρῶτον ὅπως ἐφεξῆς τηρηθῇ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐν τῇ καταλήψει τῶν ἀνωτάτων θέσεων τῆς Διοικητικῆς Ἱεραρχίας, ὅπως μὴ κλείνουν, τουτέστιν, αἱ θύραι τῆς Διοικήσεως διὰ τὰ Προσωπικὸν καὶ δεῦτερον ὅτι δὲ ἔπρεπε ἐν τῷ Γενικῷ Συμβουλίῳ νὰ παρακάθηνται καὶ μέλη τοῦ Προσωπικοῦ. Αἱ κενούμεναι θέσεις ἐφεξῆς νὰ πληροῦνται ἐκ τοῦ προσωπικοῦ. Νὰ συγκληθῇ ἔκτακτος Συνέλευσις περὶ προσθήκης δύο θέσεων εἰς τὸ Γεν. Συμβούλιον, **αἱ ὁποῖαι νὰ προσρῶνται καὶ νὰ καταληφθῶσιν ἀπὸ τὸ Προσωπικόν**. Διότι δὲν πρέπει νὰ ἀγνοοῦμεν ὅτι ἐφεξῆς πρῶτον ρόλον ἐν τῇ οἰκονομίᾳ δὲ ἀποτελεῖ ἡ ἐργασία καὶ δεῦτερον τὸ κεφάλαιον

Μετὰ τὸν κ. Βαμβέτσον ὠμίλησεν ὁ ἐκ τῶν Μετόχων Μηχανικός κ. Παπανικολάου ὅστις λέγει ὅτι συμφωνεῖ ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως ὅτι οἱ ἐκλεγόμενοι Σύμβουλοι νὰ εἶναι συνταξιῶχοι τῆς Τραπεζῆς καὶ ὄχι ἐν ἐνεργείᾳ, διότι δὲν δύνανται νὰ εἶναι συγχρόνως ἐλέγχοντες καὶ

ἐλεγχόμενοι.

Ὁ κ. Βαμβέτσος ἐκφράζει ἐκ νέου τὴν εὐχὴν παραστάσεως εἰς τὸ Γενικόν Συμβούλιον δύο ὑπαλλήλων.

Ὁ Διοικητὴς κ. Πεσμαζόγλου λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμα ἴνα ἡ συνέλευσις ἐκλέγῃ, ἐάν θέλῃ, ἐκάστοτε καὶ ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἐκπροσώπους τοῦ Προσωπικοῦ διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι γενικώτερον ζήτημα, τὸ ὅποσον δὰ πρέπη νὰ λυθῇ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, ἐκπρόσωπος τῶν Ὑπαλλήλων, διηκρίνησεν ὅτι ἡ πρότασις του ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι οἱ ἐκλεγόμενοι δὰ εἶναι οἱ ὑπὸ τοῦ Προσωπικοῦ ἐντεταλμένοι νὰ ἀντιπροσωπεύσωσι τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ Γενικόν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς καὶ νὰ εἶναι ὑπεύθυνοι ἐναντι τοῦ Προσωπικοῦ, διότι ἄλλως τὰ πράγματα δὲν μεταβάλλωνται μὲ τὴν ὄψιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, παρεκάλεσε δὲ ὅπως ἡ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς διὰ καθιερωθησομένου ἑδῆμου ἐκλέγῃ τοὺς κατὰ ἕνα τρόπον (ἢ ὑπὸ τοῦ Προσωπικοῦ ἀπ' εὐθείας ἢ ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου) ὑποδεικνυομένους καὶ οὐχὶ οἰουσδήποτε ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς. Ἐξ ἄλλου, λέγει ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, τὸ Προσωπικόν διαδέχεται ἐκ τῶν Ταμείων Πρόνοιας 2000 μετοχὰς καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἐκπροσωπητῆται ἐν τῷ Γενικῷ Συμβουλίῳ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Δ. Μάξιμος λέγει ὅτι εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος ὑπὲρ τῆς παραχωρήσεως δικαιωμάτων πρὸς τὴν ἐργασίαν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς δύο Συμβούλων ἐκ μέρους τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς παρεκάλεσε νὰ ἀναβληθῇ διὰ προσεχῆ Συνέλευσιν.

Ἐκ γενομένης ψηφοφορίας παρὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἀναβολῆς τοῦ ζητήματος τούτου δι' οὓς λόγους ἀνωτέρω ἀναφέρομεν, ὑπερτριακόσιοι ἐπὶ 1400 ψήφων ἐυρέθησαν κατὰ τὴν διαλογὴν ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ Συλλόγου.

Γενικῶς ἡ ὁμίλια τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου προεκάλεσεν ἐν τῇ Συνελεύσει εὐμενεστάτην ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν διηρημήνευσε κυρίως ὁ ἐκ τῶν Μετόχων κ. Βαμβέτσος, ὡς καὶ πολλοὶ μέτοχοι κατὰ τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως, ἢ δὲ πρότασις περὶ συμμετοχῆς εὗρε τὴν Συνέλευσιν συμπθέστατα διατεθειμένην καὶ πρόθυμον νὰ υἰοθετήσῃ ταύτην καὶ δὰ τὸ ἔπραττεν ἀσφαλῶς ἐάν ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῆς καὶ οὐχὶ περὶ ἐπικυρώσεως ἤδη ἐκλεγέντων Συμβούλων. Τὸ ζήτημα ἔχει ἤδη ἀρκούντως ὠριμάσει καὶ δυνατόι τις νὰ προσεφθάλῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν πραγματοποιήσῃν τοῦ δικαίου τούτου αἰτήματος τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὴν πρώτην ὁδογημένην εὐκαιρίαν.

ANTI ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ

(Ἀπὸ τὸν ἀποχαιρετισμὸν τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου).

Ἄξέχαστε Νεκρέ,

Ἄξιοπρεπῶς ἀπλοῦς, ἀπέριτος, σεμνός, ἀθορύβως γόνιμος καὶ τὸ ἦθος ἀνεπιληπτον διέτρεξες τῆς ἱεραρχίας τῆς Τραπεζῆς μας τὰ στάδια πάντοτε ὑπερήφανος πένης, ἐξήντλησες τὰς βαθμίδας τῶν διακρίσεων καὶ ἀνεδείχθης ἄξιος τῶν ἀρχῶν τοῦ ἰδρύματος θεματοφύλαξ.

Τῆς ἐντιμότητός σου ἡ πάγκοινος ἀναγνώρισις καὶ τῆς ἡγεσίας τοῦ ἰδρύματος ἡ ἀπεριόριστος ἐμπιστοσύνη γιὰ τὴν προσήλωσί σου στὸ καθῆκον συνέδεσαν τῆς ἀρετῆς σου τὴν ἐπιβράβειαι.

Τὴν ρευστότητα τῆς συνειδήσεως, τοὺς ἐγωῖσμούς τῆς ἰδιοτελείας μὲ αὐστηρότητα ἐκαυτηρίασες. Τὴν μέχρι λεπτομερειῶν προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον γιὰ παράδειγμα σ' ἄλλους μας διέδετες πάντοτε.

Ἡ ἔμμονος ἀφοσίωσις σου στοὺς ἰδεασμούς ἤτο κατὶ τὸ σπάνιο, κατὶ τὸ ἀκόκοσμο. Φτωχὸς προστάτης πολυμελοῦς οἰκογενείας, δεβαρυμένος μὲ ἐπιτακτικὰς ὑποχρεώσεις εἶχες τὴν δυνατότητα καὶ σοῦ ἐδόθη δὴ ἡ εὐχέρεια νὰ ἐπιτύχῃς νὰ ὀνομασθῇ ἕνα τούλάχιστον, ἀπὸ τὰ ὄρφανὰ πατρὸς σήμερα παιδιὰ σου, Συνάδελφός μας γιὰ νὰ μετριάσῃ ἡ πίεσις τῆς σκληρῆς ἀνάγκης τῆς ζωῆς. Δὲν τὸ ἔκαμες. Δὲν νόμισες, ἀλησμόνητε, ὅτι μπορεῖς νὰ παραβιάσῃς τὴν ἀρχὴ τῆς μὴ προσλήψεως Προσωπικοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δουλείας καὶ νὰ πολιτογραφῆσῃς σὺ, συνήθειες αἱ ὅποται δὰ προσέβαλον τοῦ χαρακτήρος σου τὴν ὀκρειαιότητα.

Αἰσθανθήκαμε τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπὸ τὴν Τράπεζα ἀπομάκρυνσί σου. Κλαίμε μὲ πόνο τὸν χαμὸν σου τώρα.

Στὸ στερνὸ σου κοιμητῆρι ἀνάλαφρο δὲ εἶναι τὸ χῶμα πού δὰ σέ σκεπάζῃ. Λίγα λουλούδια φτωχὰ, δὰ συμβολίζουσι τὴν γονατιστὴ στῆ μνήμη σου σκέψι μας. Κι' ὅταν δὰ θέλουμε νὰ ἐξάρουμε τὴν τίμια καὶ ἀνυστερόβουλη στὸ καθῆκον προσήλωσι, τὴν ἀνωτερότητα καὶ τὴν ἀπεραντὴ καλωσύνη, ἀναπόφευκτα δὰ καταλήγουμε νὰ λέμε:

«Σὺν τὸν Μιχάλη Μαυρομιχάλη».

Θὰ εἶναι δέξις λιθὴ τῶς πολλοῦς ἀνάκουστῃ προσευχῇ. Καὶ ἡ λευκὴ σου ψυχὴ πού δὰ φερουγίξῃ πάντα γύρω μας δὰ

αγαλλιάζη.

Σου ἀπευθύνομεν, Μεγάλε Διδάσκαλε τοῦ ἤθους καὶ τῆς ἀνεξικακίας, τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ ὁποῖον τόσον ἠγάπησες καὶ ἐπροσάτευσες παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ τοῦ ὁποίου ἠτύχησες νὰ ἀπολαύσῃς τὴν ἀπέραντον πρὸς τὸ Πρόσωπόν σου ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΕΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἀπὸ τὸν ἀποχαιρετισμὸν τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου).

Πολύκλαυτε Συνάδελφε,

Σὲ στιγμὲς πού ἡ Τράπεζα καὶ ἡ συναδελφικὴ οἰκογένεια ὑπέρποτε εἶχαν ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν σου, τῶν ἀποκτημάτων τῆς πείρας σου καὶ πρὸ παντὸς τῆς παρουσίας σου, μοῖρα κακῆ ἐνέκρωσε τοὺς πόθους τοὺς ἰδικούς σου καὶ ἐπεστέρησε ἡμᾶς Συνάδελφου ἐκλεκτοῦ καὶ πολυτίμου.

Μέ τὴν τιμίαν προσπάθειάν σου καὶ τὴν ἀνυστερόβουλον ὀρηκτικότητά σου πρὸ τὸ καθήκον ἐπέσυρες πάντοτε τὴν προσοχὴν τῶν κατὰ καιροὺς ἱεραρχικῶς ἀνωτέρων σου διὰ νὰ καταλάβῃς ἐπαξίως λίαν συντόμως τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπιδεωρητοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ κατέκτησες τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς ὀλόγητος τῶν Συναδελφῶν μας διὰ τῆς ἀναδειξεώς σου ὡς Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας.

Ὅξυς συχνάκις, δίκαιος πάντοτε ἦσο.

Τῶν τιμῶν παραδόσεων τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πιστὸς συνεχιστής. Παραστάτης κάθε καινοτομίας, σημαιοφόρος δημιουργικῶν πρωτοβουλιῶν.

Ἐφυγες, Φίλτατε Συνάδελφε, χωρὶς νὰ σοῦ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἰδῇς πραγματικότητα ὅ,τι ὀραματίσθηκες γιὰ τὸ καλὸ, τὴν προκοπὴ τῶν Συναδελφῶν σου.

Αναπέμπτομεν δέησιν στοὺς οὐρανοὺς γιὰ τὴν ψυχὴ σου. Σ' ἔλεες μας τίς συναδελφικὲς χαρὲς τοῦ κόσμου θὰ φτερουγίζῃ παραστάτης ἡ σκιά σου, ὅπως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας ἀμείωτο θὰ ζῶνῃ τίς ἀνάγκες τῶν δύο σου—ὄρφανῶν πιά—ἀγγελοῦδιῶν καὶ τῆς ἀπαρηγορήτου συντρόφου τῆς ζωῆς σου.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη ἀλησμόνητε Νίκο

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Ἦστερα ἀπὸ μακρὰν πολυώδιον νόσον ἀπέθανε εἰς τὰς 17 Σεπτεμβρίου π. ἔ. ὁ συναδελφικὸς Βάσος Γ. Κυριαζῆς. Ἐκ τῶν παλαιότερων Δικηγόρων τῆς Τραπεζῆς διεκρίνετο διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ καθήκον του, διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτήρος του καὶ διὰ τὴν σεμνότητα τοῦ ἤθους του. Τὰ προσόντα του αὐτὰ εἶχαν ἐλκύσει ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν τῶν Συναδελφῶν του, οἱ ὁποῖοι ἔβλοι ἀνεξαιρέτως τὸν περιέβαλλον μὲ ἐξαιρετικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην. Μὲ τὸν θάνατόν του ἡ Τράπεζα ἔχασε ἓνα ἐκλεκτὸν λειτουργὸν τῆς καὶ ἄριστον ἐπιστήμονα, οἱ δὲ φίλοι καὶ Συνάδελφοί του ἓνα πολυτίμον φίλον.

Ἐδελουσία ἔξοδος

(Συνέχεια ἐκ τῆς 130 σελίδος)

κίας καταλήψεως τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξερχομένων, συμφώνως πρὸς τὸν Ὁργανισμόν, τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξόδου τῶν ὡς ἄνω, πλὴν τῆς καταβλητέας κεκανονισμένης συντάξεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεως, θὰ καταβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἰσοβίως ἡ διαφορά μεταξὺ τῆς συντάξεως ταύτης καὶ ἐκείνης, ἡ ὁποία θὰ ἀπενέμετο εἰς αὐτοὺς ἐὰν εἶχον πέντε (5) ἐπὶ πλέον συντάξιμα ἔτη ὑπηρεσίας, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι τὸ μετὰ τὴν προσθήκην τῶν πέντε ἐτῶν προκύπτον σύνολον συντάξιμον ἐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίη τὰ συντάξιμα ἔτη, ὅτινα θὰ εἶχεν ἕκαστος τῶν ἐξερχομένων κατὰ τὴν λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ἔξοδόν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ὑπαλλήλου ἰσχύοντα κανονισμόν τῆς ὑπηρεσίας, πάντως δὲ μέχρι 40 συνολικῶς συντάξιμων ἐτῶν, μειωμένης ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀναλόγως τῆς προσαυξήσεως τῶν 5 ἐτῶν.

Τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταβαλλομένης συντάξεως θὰ καθορισθῇ βάσει τῶν καταβαλλομένων εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους ἀντιστοιχῶν μισθῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταλήψεως τῶν ἐξερχομένων ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καὶ τῆς διακοπῆς τῆς καταβολῆς τῶν ἐν παραγράφῳ 1 παροχῶν. Ἡ τυχὸν προκύπτουσα διαφορά μεταξὺ τῆς οὕτω καθοριζομένης συντάξεως καὶ ἐκείνης, τὴν ὁποίαν θὰ καθορίσῃ ὁ Κανονισμὸς τοῦ Ταμείου Συντάξεων, θὰ καταβάλλεται ἐπίσης ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς.

4. Αἱ ὡς ἄνω ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς καταβλητέαι διαφοραὶ, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἐξερχομένου ὑπαλλήλου, αἱ μὲν τῆς παραγράφου 1 ὅσσαι ἐντελῶς προσωπικαί παύσονται ἅμα τῷ θανάτῳ τούτου, αἱ δὲ τῆς παραγράφου 3 ρυθμίζονται ὡς ἑξῆς: α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ ἐξερχομένου συμβῇ πρὸ τῆς καταλήψεώς του ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, πλὴν τῆς κεκα-

νονισμένης συντάξεως, ἥτις θὰ καταβάλληται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων, θὰ καταβάλληται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη οἰκογενείας, τὰ δικαιούμενα συντάξεως καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διακιοῦνται κατὰ τὸν Κανονισμόν τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ἡ διαφορά μεταξὺ τῆς συντάξεως τὴν ὀφείλουν θὰ δικαιοῦνται ταῦτα ἐκ τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ ἐκεῖνης τὴν ὀφείλουν θὰ ἐλάμβανον ἐάν ὁ θάνατος δικαιούχου ἐξήρχετο τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς καταβλητέας διαφοράς τὰ προσουζανόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξόδου μέχρι τὸν θάνατον τοῦ δικαιούχου συντάξιμα εἶτι δὲν δύνανται νὰ υπερβαίνουσι τὰ πέντε. Θὰ καταβάλληται ἐπίσης εἰς τὰ μέλη ταῦτα τῆς οἰκογενείας καὶ ἡ τυχὸν διαφορά μεταξὺ τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων καταβλητέας συντάξεως καὶ ἐκεῖνης, ἥτις ἀναλογεῖ ἐκ τοῦ καθορισμοῦ τούτης θάσει τοῦ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ δικαιούχου καταβαλλομένου εἰς τοὺς ὁμοιοθάμβους ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους μισθοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ θανόντος καταβαλλομένου.

β) Ἐάν ὁ θάνατος τοῦ δικαιούχου συμβῇ μετὰ τὴν καταληψίαν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, θὰ καταβάλληται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὰ εἰρημένα προστατευόμενα μέλη, τὰ ἀναλογοῦνται καὶ ἐπὶ τῆς κεκανονισμένης συντάξεως ποσοστὰ συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ἐπὶ ὀλοκλήρου τῆς ὑπὲρ τῶν ἰδίων τῶν ἐξερχομένων διαφοράς συντάξεως, ὡς καθορίζεται ἐν παραγράφῳ 3. Ἦν πρὸς τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι, ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα, ἡ μόνη δυνατὴ λύσις εἶναι ἡ ἐξῆς:

ΚΕΦ. Β'. 1) Ἡ ἐξακολούθησις τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐξερχομένων ὑπαλλήλων εἰς τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας διὰ καταβολῆς εἴτε παρὰ τῆς Τραπεζῆς εἴτε ἐν ἀνάγκῃ καὶ παρὰ τῶν ἰδίων τῆς καθωρισμένης διαφοράς μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

2) Οἱ οὕτω ἐξερχόμενοι ὑπάλληλοι θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ διακόπτωσι τὴν ἀσφάλισιν αὐτῶν εἰς οἵανδήποτε στιγμήν θὰ ἤθελον καὶ θὰ λαμβάνωσιν οὕτω τὴν καθωρισμένην κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς παρὰ τοῦ Ταμείου ἀποζημιώσιν.

3) Τὸ Ταμεῖον θὰ ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ χορηγῇ δάνεια εἰς τοὺς οὕτω συνεχίζοντας τὴν ἀσφάλισιν ὑπαλλήλων ποσοῦ ἴσου μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως ἧς δικαιοῦνται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνάψεως τοῦ δανείου. Τὸ οὕτω χορηγηθσόμενον δάνειον, θὰ κρατεῖται κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἄριστικῆς ἀποζημιώσεως, εἴτε ὑπολογιζόμενον εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως, εἴτε εἰς δραχμάς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἠσφαλισμένου διατυπωμένην κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνάψεως τοῦ δανείου.

Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως ὁ Σύλλογος τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων καὶ θέον νὰ ἀρχίσῃ ἐξεταζόμενον τὸ ὅλον ζήτημα τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας, ὥστε αἱ ἀποζημιώσεις νὰ εἶναι ὅπως ὅποτε ἰκανοποιητικαί.

ΚΕΦ. Γ'. Σχετικῶς μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου πέραν τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι νὰ τεθῶσιν ὑπὸ αὐτάξιν θάσει τοῦ ἰσχύοντος κανονισμοῦ, ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἔπρεπεν εἰδικώτερον νὰ ἀσασχολῆσθαι τὸν Σύλλογον».

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, συμφωνοῦσα κατ' ἀρχὴν εἰς τὰς γενικὰς γραμμάς τῆς ὡς ἄνω μελέτης, αἵτινες δὲν ἀφίστανται κατὰ πολὺ τοῦ σχεδίου τῆς, κρίνει ὅτι πρέπει:

α) Νὰ καταβληθῇ προσπάθεια παρὰ τῆ Διοικήσει ἵνα μὴ τὸ μέτρον τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου περιορισθῇ μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθῇ εὐρύτερον διὰ γενικωτέρους λόγους ἀφορῶντας καὶ τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Προσωπικόν, ὥστε νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ συναδέλφους (ἄρρενας καὶ θήλειος), οἵτινες δὲν ἔχουσι μὲν ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα συντάξεως ἐνδεικνυται ὁμοῦς ἡ ἀποχωρησίς των ἐκ τῆς Τραπεζῆς καὶ πρὸς τοῦτο θὰ πρέπη νὰ γίνῃ ἰδιαίτερα πλεόν ἐργασία ἀφοῦ ἡ συσταθεῖσα πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος Ἐπιτροπὴ περιορίσθη διὰ τῆς ὡς ἄνω μελέτης τῆς μόνον εἰς ἐκείνους οἵτινες ἔχουν δικαίωμα συντάξεως.

β') Τὰ ληφθσόμενα εὐεργετικά καὶ διευκολυντικά μέτρα διὰ τὴν ὡς ἄνω ὑπὸ στοιχεῖον α'. περίπτωσιν ἐπεκτάσεως τῆς ἐδελουσίας ἀπολυθέντων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπορφανισθειῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ πολέμῳ ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς πεσοῦντων καὶ ἀγνοουμένων Συναδέλφων.

γ') Τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω μέτρα νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπίσης καὶ ὑπὲρ τῶν λόγῳ ἀσθενείας ἀπολυθέντων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ ἐφ' ὅσον κριθῶσιν οὗτοι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν.

δ') Νὰ ἐξασφαλισθῇ μία δικαία καὶ ἀξίολογος ἀποζημιώσις ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας ὑπὲρ ὄλων τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσουσι.

ε') Τὸ ληφθσόμενον εὐεργετικὸν μέτρον ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας νὰ ἰσχύσῃ καὶ δι' ὅλους τοὺς κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ἀποκτήσαντας δικαίωμα ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλους ἢ τοὺς κληρονόμους τούτων, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη μέχρι τοῦδε τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ θητεία τῆς σημερινῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἔληξεν ἤδη καὶ ὑπάρχει ἀρκετὸς χρόνος πρὸς κατατοπισμὸν τῆς ἀναδειχθσόμενης ἐκ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν νέας Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ἐκρίθη ὅτι τὸ ὅλον ζήτημα θὰ πρέπη νὰ χειρισθῇ ἡ μέλλουσα Διοικ. Ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν θὰ παρασχεθῶσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ θὰ

διατυπωθῶσιν αἱ ἀπόψεις ἡμῶν.

Διὰ τὴν περίπτωσιν ὁμως καθ' ἣν δι' οἰονομήτωρ λόγον ἐνδείκνυται ἀπαραιτήτως ἐνέργειά τις προληπτικὴ παρὰ τῇ Διοικήσει τῆς Τραπεζῆς ἐνωρίτερον καὶ δι' ὑπὸ τῆς σημερινῆς Διοκ. Ἐπιτροπῆς, αἱ ἀπόψεις τῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν **ἐπέκτασιν** τοῦ μέτρου τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου καὶ τὴν **ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας ἀποζημίωσιν** ὄλων γενικῶς τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσουν εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Α'. Ἐπέκτασις τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου.

1. Τὸ μέτρον τῆς ἐπεκτάσεως δὴ πρέπη νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ἵνα ἐφαρμοσθῇ διὰ τοὺς λόγῳ καταφανοὺς κοπώσεως ἢ ἀσθενείας μὴ ἀποδοτικούς πλέον καὶ μόνον δι' αὐτοὺς καὶ κυρίως διὰ τὰς ὑπάνδρους γυναίκας καὶ μητέρας Συναδέλφους, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ μὲν ἄρρενες πάντων τῶν κλάδων δὴ ἔχωσιν εἰκόσασετῆ, τοῦλάχιστον, συντάξιμον ὑπηρεσίαν, αἱ δὲ θήλειαι δεκαπενταετῆ.

2. Οἱ ὡς ἄνω τῆς προηγουμένης παραγράφου μελλοντες νὰ ἀποχωρήσουν δὴ λαμβάνουν ἐπὶ διάστημα τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐξόδου των ἀπάσας τὰς εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδη ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων των ὡς δὴ καθορισθῶσιν αὐταὶ καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα συντάξεως καὶ μέλλοντας νὰ ἀποχωρήσουν διὰ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου.

3. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς τετραετίας δὴ λαμβάνουν οἱ ὡς ἄνω, ἐκτός τῆς συντάξεως καὶ πρόσθετον ἰσοθίαν προσωπικὴν ἐπιχορήγησιν, ἀντιστοιχοῦσαν εἰς ὅκτῳ ἐπὶ πλέον ἐτῆ ὑπηρεσίας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε τῆς ἀναλόγου μειώσεως τῶν 8 τούτων ἐτῶν δι' ἐκείνους οἵτινες καταλαμβάνονται ἐνωρίτερον ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

4. Ὡς πρὸς τὸν χρόνον καθορισμοῦ καὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς συντάξεως καὶ συμπληρώσεως ὁρίου ἡλικίας νὰ ἰσχύσῃ ὅ,τι ἀκριβῶς καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἔχοντας δικαίωμα συντάξεως καὶ μέλλοντας νὰ ἀποχωρήσουν διὰ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου.

5. Πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως νὰ λάθῃ χώραν ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνοστάσεων ἐπὶ τῆς ἐντάξεως, ἡ ἀναγνώρισις ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῆς προϋπηρεσίας συμφώνως τῶ νόμῳ δι' ὅσους συντρέχουν τοιαῦτα περιπτώσεις καὶ νὰ τύχωσιν οὗτοι τῆς προαγωγῆς ἢ προσαυξήσεως ἐν τῷ βαθμῷ ἐφ' ὅσον συντρέχουσι τὰ κατὰ τὸν ἰσχύοντα ὀργανισμὸν ἀπαιτούμενα προσόντα χρόνου καὶ ἐπιδόσεως.

6. Μέρημα ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐπεκτάσεως.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἐδελουσίας ἀπερχομένου καὶ ἐπιβιώσεως προστατευομέ-

νων μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ἐξ ἐκείνων ἅτινα δικαιούνται συντάξεως, δέον νὰ καθορισθῇ ὅπως ἡ σύνταξις τούτων ἐνισχύεται δι' ἐπιχορηγήσεως, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ὁ ὅπῃ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποχωρήσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου διαδρομῶν χρόνος νὰ θεωρηθῇ—διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς συντάξεως τῶν προστατευομένων, ὡς ἄνω, μελῶν—ὡς χρόνος ὑπηρεσίας, μὲ ἀνώτατον ὁμως ὄριον μέχρι πέντε ἐτῶν καὶ πάντως νὰ μὴ συνυπολογίζεται ὁ χρόνος ὁ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προστατευομένου συμπληρωσιν τυχόν τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὡς καθορίζεται τὸ ὄριον τοῦτο κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα.

7. Αἱ ἀποφραμισθεῖσαι οἰκογένειαι τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ πολέμῳ καὶ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς πεσόντων καὶ ἀγνοουμένων Συναδέλφων νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ σήμερον ὅλας ἐν γένει τὰς ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων τῶν προστατῶν των, μετὰ δὲ τὴν πάροδον τῆς τετραετίας νὰ λάθωσιν σύνταξιν ἡξημένην κατὰ 5 ἐτῆ, ὑπὸ τοὺς ἄνω ἐννοεῖται περιορισμοὺς τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

8. Οἱ λόγῳ ἀσθενείας ἀπολυθέντες κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ἡ ἀνικανότης των πρὸς ἐργασίαν, νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ τετραετίαν τὰς ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων των καὶ μετὰ ταῦτα σύνταξιν καὶ ἰσοθίαν ἐπιχορήγησιν ἴσην πρὸς 8 ἐπὶ πλέον ἐτῆ καὶ ἀναλόγως ὡς ἄνω διὰ τὰ προστατευόμενα μέλη καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς, ἐννοεῖται, τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Β' Ἀποζημίωσις ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας.

Τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας τῆς Τραπεζῆς εἶναι Ἀσφαλιστικὸς Ὄργανισμὸς ἀπὸ τοὺς σοβαρωτέρους τῆς Χώρας καὶ εἶναι σκόπιμον νὰ μὴ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι μετὰ τὴν οἰονομήτωρ φουρτούνα—ἔστω καὶ τὴν πρωτοφανῆ τῆς τελευταίας πενταετίας—ἐξανεμίζονται τὰ κεφάλαια ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐστήριξαν ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας μιᾶς ἀνέτου—μετὰ τὴν ἀποχώρησιν των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας—ζωῆς, οὔτε νὰ δυσφημισθοῦν οἱ νέοι διὰ τὴν Ἑλλάδα αὐτοὶ θεσμοί, διότι τοῦτο δὴ τὸ πληρώσις ἢ οἰκονομία τῆς Χώρας μελλοντικῶς καὶ ἐπὶ μακρὸν, πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν θυσίαν εἰς ἣν δὴ πρέπη νὰ ὑποβληθῇ τὸ Ταμεῖον πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν ἐν αὐτῷ ἠσφαλισμένων.

Ἡ χρεωκοπία—ἔστω καὶ ἂν εὐρίσκειται τρόπος καὶ ὑπάρχει λόγος ὡς δικαιολογηθῇ κάπως—εἶναι καὶ δὲν παθεῖ νὰ εἶναι χρεωχρεωκοπία. Διὰ τὰ ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα πρέπει καὶ ὁ νόμος νὰ εἶναι εὐλύγιστος καὶ οἱ διοικοῦντες αὐτὰ νὰ τὰ προσέχουν ὥστε νὰ μὴ τὰ παρασύρῃ ἐκάστοτε ἡ θεομηγνία καὶ οἱ

οικονομικὰ ἢ αἰ οἰαδιῆποτε ἄλλαι κρίσεις. Τοῦτο δυστυχῶς δὲν ἔγινεν, ὅταν κατέφθανεν ἡ θεομηνία, διότι οἱ ἀρμόδιοι εἰς οὐς ἐγκαίρως καὶ ἐπιμόνως ὑπεδείχθη, δὲν εἶχον οὔτε τὴν ἰκανότητα να συλλάβουν τὰ ὑποδείχθέντα, οὔτε τὸ σθένος να προχωρήσουν εἰς λύσεις ἐξασφαλιζούσας τὰ ἱερώτερα δικαιώματα τῶν ἐργαζομένων, ἀφοῦ εἰς χονδροειδέστατα καὶ ἀσυγχώρητα σφάλματα συνεχῶς ὑπέπιπτον εἰς θάρος τῶν μισθωτῶν, ἀφ' ἧς ἐδοσυλῶθη ἡ Χώρα, ἐνῶ ἡ πλουτοκρατία κυριολεκτικῶς ὠργίασεν εἰς θάρος τῆς δυστυχίας τῶν πενομένων τάξεων, μία τῶν ὁποίων ἦτο καὶ εἶναι ἡ τάξις ἡ ἰδική μας.

Ἦδη εἶναι ἀνάγκη να ἐξευθεροῦν οἱ οικονομικοὶ συνδυασμοὶ ὥστε ὁ μέγας αὐτὸς ἐγγχώριος ἀσφαλιστικὸς Ὄργανισμὸς να ἀναποκριθῆ εἰς τὰς ἐναντι τῶν ἠσφαλισμένων ὑποχρεώσεις του, ἔστω καὶ κατὰ ἓν ὄβαρὸν ποσοστὸν.

Ἄν οἱ τοιοῦτοι συνδυασμοὶ εἶναι ἀνέφικτοι σχεδὸν πάντοτε καὶ ἰδίως σήμερον διὰ τὰ ἄτομα, δὲν εἶναι ὅμως δυσκατόρθωτοι διὰ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα καὶ μάλιστα ὅταν ὀπισθεν αὐτῶν εὐρίσκονται μεγάλοι Τραπεζιτικοὶ Ὄργανισμοὶ μετ' οικονομικῆν ἀντοχὴν τεραστίαν καὶ προοπτικὴν μελλοντικῆς ἀναπτύξεως ἐργασιῶν ἀδιαφιλονίκητων.

Νομίζομεν μάλιστα, ὅτι εἰς τὰς τοιαύτας κυρίως καὶ πρὸ παντός δεινὰς περιστάσεις οἱ συνδυασμοὶ εἶναι ἐπιβεβλημένοι ὄχι μόνον πρὸς ἀποτροπὴν τῆς μεγάλῃς ἀδικίας, ἀλλὰ καὶ διὰ γενικωτέρους κοινωνικοοικονομικοὺς λόγους καὶ πολλαπλὰς σκοπιμότητας.

Ἐξ ἄλλου πέραν καὶ ὑπεράνω ὅλων πρωτίστως πρέπει να προστατεύεται ἡ ζωὴ καὶ ἡ εὐτυχία τῆς ζωῆς.

Ἐπὶ τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ πλέον ἐκ τοῦ ἀναμφισβητήτου γεγονότος ὅτι ἡ μεγάλη μερίς τῶν μελλοντῶν να ἀποχωρήσουν ὑπῆρξαν χρηστοὶ καὶ εὐνοειδῆτοι ἐργάται τοῦ καλοῦ καὶ ἐλευκάνθησαν εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἂν τινες τούτων — ἐλάχιστοι — δὲν ἀνταπεκρίθησαν πλήρως εἰς τὰς πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑποχρεώσεις των, οὐχὶ αὐτοὶ ἀλλὰ ἡ Τράπεζα εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον ὑπεύθυνος, νομίζομεν, πιστευόμεν, ὑποστηρίζομεν καὶ δὴ πρέπει να ἀγωνισθῶμεν ὅπως ἡ ἀποζημίωσις ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτοσφαλείας τῶν ἀποχωρούντων εἶναι, ἂν μὴ πλήρης, πάντως ὁμως οὐχὶ ἀσημαντος, οὐδὲ ἐξευτελιστικὴ καὶ ἀναξία λόγου.

Δάνειον μακροπρόθεσμον.

Ἡ συνολόγησις ἐνὸς μακροπρόθεσμου δανείου—εἴτε ὑπὸ τοῦ Ταμείου Αὐτοσφαλείας τῆ ἐγγυήσοι τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆ ἰσχυροτέρῃ ἢ μέρῃ τοῦδε ἐπιχορηγήσοι ταύτης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τούτου, εἴτε ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς Τραπεζῆς διὰ τὸν

σκοπὸν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς καὶ δι' ἀποσβέσεως τούτου ἐκ τῶν μελλοντικῶν κερδῶν τῆς εἰς τρόπον ὥστε να ἐπιβαρυνθῶσι καὶ αἱ νεώτεροι γενεαί—εἶναι ὁ ἐνδεδειγμένος οικονομικὸς συνδυασμὸς, τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλεται να ἐνατεριοιθῆ καὶ υιοθετήσῃ καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον να προχωρήσῃ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, χωρὶς κανένα δισταγμὸν καὶ χωρὶς καμμίαν ἀμφιγλάντευσιν καὶ ἐν τῇ ἀκλονήτῳ πεποιθήσοι ὅτι προσφέρει ὑπηρεσίαν καὶ δίδει τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον τῆς μεταπολεμικῆς ἐπιλύσεως τῶν κολοσσιαίων προβλημάτων, ἅτινα μᾶς κατέλειπεν ὁ πόλεμος καὶ δημιουργεῖ ἐπὶ πλέον τὴν τόσον ἀπαραίτητον σήμερον ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ Λαοῦ ἐπὶ τὸ μέλλον καὶ τὴν πίστιν τῆς Χώρας.

Συγκεκριμένως ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀποχωρούντων διὰ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου καὶ τῶν μετὰ ταύτην μελλοντῶν να ἀποχωρήσουν ἐξ οἰουδιῆποτε λόγου μέχρις ἀναρρώσεως τοῦ Ταμείου δὲν ἀπαιτεῖ εἰμὴ ἓν ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 40—50 ἑκατομμυρίων προπολεμικῶν δραχμῶν, τὸ ὁποῖον οὔτε δύσκολον εἶναι να ἐξευθερῆ οὔτε βαρὺ εἶναι ὅταν πρόκειται να ἐξαφληθῆ εἰς μακρὸν χρονικὸν διάστημα.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξῦ καὶ τοῦ Ταμείου Αὐτοσφαλείας δὴ ἀναρρώσῃ διότι καὶ δὴ τροφοδοτηθῆ διὰ σταθερῶν πόρων ἐκ τῶν κρατήσεων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιχορηγήσεων τῶν Τραπεζῶν καὶ τὰ οὐσιωδέστερα ἐνεργητικά του στοιχεῖα δὴ ἐπανακτήσουν τὴν πραγματικὴν των ἀξίαν καὶ ἡ οικονομικὴ του ἐπιφάνεια καὶ αἱ δυνατότητές του δὴ τοῦ ἐπιτρέψουν ν' ἀναποκρίνεται εἰς τὰς μελλοντικὰς του ὑποχρεώσεις, ἀφοῦ ἄλλως τε τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἐδελουσίας ἀποχωρούντων δὲν δὴ πρόκειται να καταβάλλῃ εἰμὴ μετὰ πάροδον τοῦλάχιστον τετραετίας, καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προτεινόμενον μέτρον τῆς συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀποχωρούντων, πλὴν ἐννοεῖται ἐκεῖνων οἵτινες, καταλαμβάνόμενοι ὑπὸ τοῦ ὅριου ἡλικίας πρὸ τῆς παρόδου τῆς τετραετίας, δίκαιον εἶναι να εἰσπράξουν τὴν ἀποζημίωσιν των ὅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὅριου ἡλικίας.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω οὐ μόνον κατοχυρώνεται ὁ ὀπερχόμενος ἀλλὰ καὶ εὐνοεῖται ἡ ἐδελουσία ἐξόδος, διότι οὕτω νομίζομεν ὅτι εὐχαρίστως δὴ ἀποχωρήσουν ὅσοι κατὰ τὴν δικαίαν κρίσιν τῆς Τραπεζῆς δὲν δὴ ἦσαν ἀπαραίτητοι, ὡς καὶ ἐκεῖνοι ὧν ἡ ἀποχώρησις ἐνδείκνυται οὐχὶ λόγῳ ἀκαταλληλότητός των, ἀλλὰ ὡρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀποσυμφορήσεως, ἧς ἔχει ἀνάγκη τὸ Ἰδρυμα, ἀλλὰ καὶ λόγῳ ἰδικῆς τῶν ἀσφαλῶς πραγματικῆς ἐφέσεως πρὸς ἀποχώρησιν ἵνα εἰσρουν τὸν καιρὸν πρὸς ἰκανοποίησιν ἄλλων οὐτῶν

ψυχικών και πνευματικών αναζητήσεων, λίαν απαραίτητων εις τήν ζωήν.

Αί δημιουργούμεναι τυχόν έλαφραί ανισότητες εκ τής μελέτης τής Έπιτροπής και τών ως άνω εκτιθεμένων απόψεων ήμων υπέρ ή εις βάρος τής έν τή μελέτη περιλαμβανομένης κατηγορίας Συναδέλφων και τής κατηγορίας τών περιλαμβανομένων εις τό μέτρον τής επεκτάσεως τής έδελουσίας έξόδου δύνανται νά άρθώσι τελείως κατά τήν εκπόνησιν του όριστικού σχεδίου έδελουσίας έξόδου.

Ό,τι σήμερον προέχει είναι νά πεισθώ ή Διοίκησις τής Τραπεζής νά άποδεχθώ τās ως άνω γενικās απόψεις.

Πάντως τό όλον ζήτημα τής έδελουσίας έξόδου δά πρέπη νά ανατεθώ εις Έπιτροπήν, εις ήν απαραίτητως νά μετέχη και ό Σύλλογος, ίνα επιτύχη ό σκοπός του μέτρου και επί του σημείου τούτου δά πρέπη νά επιμείνωμεν.

Η ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

Πρό πολλού ή μάλλον άφ' ότου ανέλαβε τά καθήκοντά της ή Διοικητική Έπιτροπή του Συλλόγου ένδιεφέρθη διά τόν έπισιτισμόν του Προσωπικού και ένταυθα και εις τά Ύμματα και μέ έντονα διαθήματα προς τήν Διοίκησιν και προφορικώς και γραπτώς υπεστήριξε τήν άμεσον λήψιν μέτρων διά τά αναγκασιούντα εις τό Προσωπικόν κυριώτερα είδη διατροφής μέ μόνον άποτέλεσμα τήν αύξησιν τών πιστώσεων εις τόν Συν)σμόν. Έκ παραλλήλου είσηγήθη εις τό Συμβούλιον του Συν)σμου τήν άποχήν από τής αναλήψεως τής εργασίας διανομής τών ειδών τής Ούνρα και τήν άποκλειστικήν άπασχόλησιν του μέ τά κυριώτερα είδη διατροφής, τά όποια νά διανεμονται εις άρκετάς ποσότητας και εις έφθηνάς τιμάς και διά γενικών διανομών βάσει διατακτικών. Τό Συμβούλιον του Συν)μου έν τή επιθυμία του νά έξυπηρετήση τούς Συναδέλφους Συνεταίρους δέν ήκουσε τόν Σύλλογον και ανέλαβε τήν διανο-

μήν τών ειδών τής Ούνρα και ήδη τραβάει τόν διάβολόν του χωρίς νά προσφέρη λόγω τής φύσεως τής εργασίας ει μη ίσχυήν υπηρεσίαν εις τούς Συναδέλφους και εισπράττει σωρείαν παραπόνων. Όσον άφορά όμως τās διανομάς βάσει διατακτικής άπεδέχθη άμέσως τήν πρότασιν του Συλλόγου, άλλ' επειδή δέν καθίστατο έφικτή ή άμεσος συγκέντρωσις αναλόγων ποσοτήτων διά τήν καθιέρωσιν του νέου συστήματος αλλά και διά λόγους ξένους προς τήν ιδικήν του επιθυμίαν και προς τήν κοινήν μετά του Συλλόγου προσάδειαν, μόλις πρό είκοσι ήμερών κατώρδωσε νά δέση εις έφαρμογήν τό μέτρον τούτο διά δύο καλών όπωσδήποτε γενικών διανομών και τρίτης, ήτις δά γίνη κατ' αύτάς και εις τιμάς λίαν ίκανοποιητικής. Έλπίζομεν και παρακαλοϋμεν νά συνεχισθώ ή διά διατακτικών γενική διανομή και νά σταματησώ, ει δυνατόν, ή εις τά πρατήρια έλευθέρα πώλησις ειδών διατροφής. Καλή και επαινετή επίσης υπήρξεν ή πρωτοβουλία του Συνεταιρισμού νά προμηθευθώ διάφορα είδη ρουχικών, άτινα διετέθησαν τās ήμέρας, καθ' ός κατεβλήθη ή επιχορήγησις υπό τών Τραπεζών τών ρουχικών, διότι επωλήθησαν ταυτα εις λίαν έφθηνάς τιμάς. Κοινή πρωτοβουλία Συναιτερισμού και Συλλόγων Έθνικής και Ελλάδος έγινεν ή προμήθεια 5700 ζευγών υποδημάτων άτινα άφιχθέντα δά διανεμηθούν εις τό προσωπικόν τών τριών Τραπεζών μέ κάποιαν προτίμησιν υπέρ τών γυναικών Συναδέλφων τών Ύ)των, άτινες δέν συμπεριελήθησαν εις τήν παρελθοϋσαν διανομήν υποδημάτων και επί του σημείου τούτου έφιστάται ή προσοχή όλων. Δυστυχώς ή έτέρα ποσότης υποδημάτων εκ 10.000 και πλέον ζευγών προσέκοψεν εις άρνησιν χορηγήσεως άδείας εκ μέρους του Υπουργείου, μο-

Τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Νόμοι 683 καὶ 765 «περὶ ρυθμίσεως τοῦ Πρῶσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν».

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπὲρ ἀριθ. 8 ἀνακοίνωσιν τῆς ἡ Διοικ. Ἐπιτροπῆ τοῦ Συλλόγου ἀνακοινοῖ εἰς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους, ὅτι αἱ ὑπὸ ταύτης διατυπωθεῖσαι πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ἀπόψεις ἐν σχέσει πρὸς τὸν Ἄναγκ. Νόμον 683 ἐγένοντο ἀποδεκταὶ ἐπὶ τῶν κἀτωθὶ σημείων, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπὲρ ἀριθ. 765 νεωτέρου Νόμου τροποποιητικοῦ τοῦ πρώτου.

1) Ἡ ἔνταξις τοῦ Προσωπικοῦ διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

2) Οἱ, ἐκ τῶν μετὰ τὴν 27ην Ἀπριλίου 1941, διὰ διαγωνισμοῦ προσληφθέντες Συνάδελφοι δὲν ἀπολύονται.

3) Οἱ, μετὰ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν, προσληφθέντες ἄνευ διαγωνισμοῦ δὲ ὑποβληθῶσιν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τ' ἀπαιτούμενα προσόντα, εἰς ἐσωτερικὸν διαγωνισμὸν, διενεργηθῶμενον συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐνδὸς προθεσμίας οὐχὶ μικροτέρας τοῦ ἐνδὸς μηνός καὶ οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου, ἤτοι ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου τὸ ἑραδύτερον. Ὅσοι ἀσπύτουν δὲ ἐγγραφῶσιν εἰς πίνακα κατὰ σειράν ἀπότηχίας, ἐπαναδιοριζόμενοι πρὸς κάλυψιν τῶν κενῶν ἅτινα δὲ δημιουργοῦνται ἀνὰ ἔτος ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ πίνακος ὑπὸ τοῦ Γεν. Συμβουλίου.

4) Διὰ τοὺς ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ Προσωπικοῦ ἀπολυομένους — οἵτινες προσλαμβάνονται ἄνευ διαγωνισμοῦ—ὁ καθαρτισμὸς πίνακος ἐπαναπροσλήψεως τῶν δὲ γίνῃ ἐντὸς τῶν ἄνω προθεσμιῶν ἔασει ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς— εἰς ἣν δὲ μετέχωσι καὶ δύο ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου—ἐξεταζομένης τῆς μέχρι τῆς κρίσεως τῶν διαγωγῆς, ἡδους καὶ ἀποδόσεως ἐν τῇ ἀνατεθειμένῃ εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίᾳ.

5) Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 683 πλὴν τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου καὶ οἱ τῶν δύο μεγάλων πολέμων περμιιστὰι τῆς ζώνης ἐπαφῆς, ἐφ' ὅσον ἔχωσι συμπληρώσει 2 1/2 μῆνων ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ζώνην ταύτην.

6) Διὰ τὴν εἰς κατάστασιν εἰδικῆς διαθε-

σιμότητος μεταφορὰν τοῦ ὑπαλλήλου, λόγῳ περιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς—ἀπαιτεῖται ἐγκριτικὴ ἀπόφασις τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου δύνανται ν' ἀκουσθῶν, ἀτήσει τῶν, αἱ ἀπόψεις ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Τὸ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην καταβλητέον ποσοστὸν, ἐναντι τῶν ἀποδοχῶν αὐξάνεται ἀπὸ 50 ο.ο. εἰς 60 ο.ο. Ἡ διαθεσιμότης δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ πέραν τοῦ ἔτους ἐκτὸς ἐάν ληφθῇ νέα ἀπόφασις τῆς Τραπεζῆς καὶ ἔγκρισις τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἴκ. Συμβουλίου.

Τέλος καταργεῖται ὁ Νόμος 488 περὶ μὴ χορηγήσεως ἐνδυσμίας εἰς τοὺς Κλητῆρας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐ. ἐ.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἀνακοινώσωμεν ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ νέου Νόμου μᾶς παρέσχε κατηγορηματικὰ διαβεβαιώσεις καὶ καθυσαρστικωτάτας ὑποσχέσεις.

2. Ἐδελοῦσία ἔξοδος.

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑπόβολὴν αἰτήσεων ἐδελοῦσίας ἔξοδου παρετάθη, τῇ αἰτήσῃ μας, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῶν Ἰνδίων 31 Μαρτίου ἐ. ἐ.

3. Σχολαὶ ξένων γλωσσῶν εἰς τὰ Ὑμνα

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε τὴν συγκατάθεσιν τῆς Διοικήσεως ἵνα προβῇ εἰς τὴν αἴτασιν τμημάτων ξένων γλωσσῶν καὶ διὰ τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑμμάτων, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβληθησομένης ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ δι' ἕκαστον Ὑμνα ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν, ὅπως καλέσητε τοὺς ἐκ τῶν Συναδέλφων ἐνδιαφερομένους ἵνα υποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν, προσέληθητε δὲ ἐπειγόντως εἰς συνεννόησιν μεσοβαρὰν τῆς πόλεως σας Σχολῆν ἢ καὶ διακεκρίμενους καθηγητὰς, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον λειτουργίας καὶ παρ' ἡμῖν τοιούτων Σχολῶν, τὴν ἀπαιτηθησομένην κατὰ Συνάδελφον καὶ δι' ὀλόκληρον τὸ Σχολικὸν ἔτος (μέχρι τέλους Ἰουνίου) δαπάνην, ὡς καὶ τὸν τρόπον καταβολῆς τῶν διδασκτρῶν συνολικῶς ἢ τμηματικῶς.

Οἰκοδεν νοεῖται, ὅτι, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου καὶ τὴν ἄρτιαν λειτουργίαν τῶν τμημάτων, αἱ Ἀντιπροσωπεῖαι, τῶν μικρῶν κυρίως Ὑποκ(τ)ῶν, δὲ πρέπη ν' ἀποταθῶσι καὶ πρὸς τοὺς Συναδέλφους τῶν λοιπῶν τῆς πόλεως τῶν Τραπεζῶν, ἀκόμη δὲ—ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκούς καὶ πάλιν ἀριθμοῦ δηλώσεώς τῶν—καὶ πρὸς τοὺς λοιπούς

λονότι δὲν ἐξέλιπον αἰέλλπιδες, συνειχισομένων συντόνων προσπαθειῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλογμοῦ πρὸς τοῦτο.

ύπαλλήλους, Δημοσίους και Ίδιωτικούς, ή και άλλους έκλεκτους νέους, οΐτινες δά έπεδύμουν έπίσης νά παρακολουθήσωσι μαθήματα ξένων γλώσσων, τιθέμεναι, βεβαίως, έπί κεφαλής τής δλης προσπάθειάς τής καταρτίσεως τών τμημάτων.

Τό άποτέλεσμα τών έν προκειμένω ένεργειών σας θέλετε μās άνακοινώσει τό ταχύτερον, καθορίζοντες πόσα και ποία τμήματα και διά ποίας γλώσσας πρόκειται νά λειτουργήσωσι, ποίαι αι τελικαι άξιώσεις τής Σχολής ή τών καθηγητών, ώς και τόν τρόπον τής καταβολής τών διδάκτρων και παρέχοντες ήμιν συνάμα πāsαν έτέραν χρήσιμον σχετικήν πληροφορίαν. Ταύτοχρόνως δά μās διαβιάσητε όνομαστικήν κατάστασιν τών υποβαλλόντων αιτήσεις συμμετοχής Συναδέλφων.

Έφ' όσον τά τμήματα λειτουργήσωσι, οΐ Συναδελφοι τής ήμετέρας Τραπεζής δά σās υποβάλουν υπεύθυνον δήλωσιν—ώρισμένου τύπου—ήν δά σās άποστείλωμεν, δι' ής δά αναλαμβάνωσι τήν υποχρέωσιν τακτικής παρακολούθησώς τών μαθημάτων καθ' όλον τό σχολικόν έτος· και καλής έπίδόσεως. Η τακτική παρακολούθησις και ή καλή έπίδοσις θέλουσι πιστοποιηθῆ, έν καιρῶ, παρά τής Σχολής ή του Καθηγησοῦ, μερίμνη τής Άντιπροσωπείας του Συλλόγου και του Διευθυντοῦ του Ύπ)τος, παρακαλουμένου προς τούτο.

Άδικοιολόγητος διακοπή τής παρακολούθησώς τών μαθημάτων ένδιαμέσως του έτους, άδικοιολόγητοι συχνάι άπουσίαι και άνευ ίκανοποιητικής έπίδόσεως παρακολουθησις συνεπάγεται τήν έπιβάρυνσιν του οὔτω άδικοιολογήτως ή πλημμελώς παρακολουθησαντος τά μαθήματα δι' όλοκλήρου τής σχετικής δαπάνης, εις ήν δά υποβλήθη δι' αυτόν ή Τράπεζα. Τό Ποσόν τούτο είσπραχθήσεται παρά του Ύ)ματος πιστώσει του Συλλόγου.

Κρίνομεν περιττόν νά εξάρωμεν τήν σημασίαν του έπίδικωμένου ώς άνω σκοποῦ και είμεδα βέβαιοι, ότι δά άναπτύξητε όλην ήμῶν τήν πρωτοβουλίαν διά τήν πλήρη τούτου εύδόσωιν.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βιβλία και Μελέται Συναδέλφων

Ό έν τῶ Κεντρικῶ Καταστήματι Συναδέλφους κ. Ν. Κονταράτος εξέδωκε κατά τούς χρόνους τής Κατοχής ώς Καθηγητής του Συλλόγου, βιβλίον υπό τόν τίτλον «Μαθήματα Γενικής Λογιστικής και Έμπορικῶν Μαθηματικῶν», οὔτινος ή έκδοσις, λόγω τών τότε συνθηκῶν, δέν άνεκοινώθη εις τά Ύ)ματα.

Ό Σύλλογος τών Ύπαλλήλων τής Τραπεζής μας φρονῶν ότι προσφέρει πραγματικήν υπηρεσίαν εις τούς Συναδέλφους τών Ύποκ)των, ίδια εις τούς νεωτέρους, συνιστά θερμῶς τό βιβλίον τούτο, παρακαλεί μάλιστα όπωσ ή παρούσα άνακοινωθῆ και εις τούς Συναδέλφους τών λοιπῶν έν τῆ πόλει των Τραπεζῶν, ίδια τής Άγροτικής και τής Τραπεζής τής Ελλάδος έκ συναδελφικής αλληλεγγύης.

Πρός κατατοπισμόν των γνωρίζομεν ότι τό άνω βιβλίον περιλαμβάνει πληθος πρακτικῶν ασκήσεων λογιστικής και προβλημάτων μετά τών λύσεων αὔτων, όλα τά Τραπεζιτικά μαθηματικά, ώς και τά μέχρι σήμερον θέματα διαγωνισμῶν Τραπεζῶν Έθνικῆς και Ελλάδος λελυμένα, ώς έκ τούτου δέ έκρίθη υπό τής Παντείου Σχολής ώς ένα άπό τά καλλίτερα βιβλία του είδους του.

Διά τήν άπόκτησιν του οί .κκ. Συναδελφοι θέλουσιν άπειθυνθῆ προς τόν κ. Νικ. Κονταράτον άπ' εύθείας.

—Ό έν τῶ Κεντρικῶ Κ)ματι Συναδέλφους κ. Διονύσιος Λ. Ζαμάνος εξέδωκεν μικράν διατριβήν υπό τόν τίτλον :

«Η οικονομική και κοινωνική χρησιμότης τών Τραπεζῶν».

Συνιστῶμεν εις τούς κ.κ. Συναδέλφους τήν μελέτην τής έν λόγω έργασίας καθ' όσον έν αὔτῃ, εκτός του ότι σκιαγραφείται έν συντομία ή Ιστορική εξέλιξις τών Τραπεζῶν, δίδονται και άπαντήσεις εις πλείστα έρωτήματα γενικωτέρου κοινωνικοοικονομικοῦ ενδιαφέροντος, χρησιμοποιουμένης προς τούτο ίκανοποιητικής βιβλιογραφίας.

Η τιμή εκάστου αντίτυπου ώρίσθη εις δρ. 500. Οί έπίδουμντες όπως προμηθευθῶσι τήν έν λόγω έργασίαν δύνανται ν' άποταθῶσιν άπ' εύθείας εις τόν κ. Διον. Ζαμάνον.